

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

7. juni 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 217/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 217/02	Forenede sager C-798/18 og C-799/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. april 2021 — Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie), m.fl. (sag C-798/18) og Athesia Energy Srl m.fl. (sag C-799/18) mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) [Præjudiciel forelæggelse — miljø — artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — energichartertraktaten — artikel 10 — anvendelighed — direktiv 2009/28/EF — artikel 3, stk. 3, litra a) — fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder — produktion af elektrisk energi på solcelleanlæg — ændring af en støtteordning]	2
2021/C 217/03	Sag C-30/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. april 2021 — Diskrimineringsombudsmanden mod Braathens Regional Aviation AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse — direktiv 2000/43/EF — artikel 7 — klageadgang — artikel 15 — sanktioner — søgsmål om erstatning på grund af forskelsbehandling — sagsøgtes tiltrædelse af erstatningspåstanden uden anerkendelse af den hævdede forskelsbehandling — forbindelse mellem den udbetalte erstatning og den hævdede forskelsbehandling — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — nationale processuelle regler, som er til hinder for, at den ret, ved hvilken et søgsmål er anlagt, tager stilling til, om den hævdede forskelsbehandling har fundet sted, trods sagsøgerens udtrykkelige påstand herom)	3

2021/C 217/04	Sag C-194/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. april 2021 — H.A. mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 604/2013 – afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse – artikel 27 – retsmiddel – hensyntagen til omstændigheder, der er indtruffet senere end afgørelsen om overførsel – effektiv domstolsbeskyttelse)	3
2021/C 217/05	Sag C-221/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. april 2021 — AV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Gdańsku — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2008/909/RIA – artikel 8, stk. 2-4 – artikel 17, stk. 1 og 2 – artikel 19 – hensyntagen med henblik på en samlet dom til en dom afsagt i en anden medlemsstat, som skal fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor denne samlede dom afsiges – betingelser – rammeafgørelse 2008/675/RIA – artikel 3, stk. 3 – begrebet »indgreb i en dom eller fuldbyrdelse af denne«, som der skal tages hensyn til i forbindelse med en ny straffesag i en anden medlemsstat end den, hvor denne afgørelse er afsagt)	4
2021/C 217/06	Sag C-470/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. april 2021 — Friends of the Irish Environment Ltd mod Commissioner for Environmental Information (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland) [Præjudiciel forelæggelse – Århuskonventionen – direktiv 2003/4/EF – ret til aktindsigt i miljøoplysninger, der er i offentlige myndigheders besiddelse – artikel 2, nr. 2) – begrebet »offentlige myndigheder« – organer eller institutioner, der udøver dømmende myndighed – oplysninger, der er indeholdt i sagsakterne i en afsluttet retssag]	5
2021/C 217/07	Sag C-511/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2021 — AB mod Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 2000/78/EF – princippet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – anbringelse af arbejdstagere i en arbejdskraftreserve indtil opsigelsen af deres ansættelseskontrakt – lønedsættelse og nedsættelse eller tab af opsigelsesgodtgørelse – ordning, der finder anvendelse på arbejdstagere i den offentlige sektor, som snart kan fratræde med fuld pension – nedbringelse af lønudgifterne i den offentlige sektor – artikel 6, stk. 1 – lovligt socialpolitisk formål – økonomisk krisesituation)	6
2021/C 217/08	Sag C-515/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. april 2021 — Eutelsat SA mod Autorité de régulation des communications électroniques et des postes og Inmarsat Ventures SE, tidligere Inmarsat Ventures Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) [Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – telekommunikationssektoren – samordnet anvendelse af frekvensressourcer i 2 GHz-båndet med sigte på indførelse af systemer, som leverer mobile satellittjenester – beslutning nr. 626/2008/EF – artikel 2, stk. 2, litra a) og b) – artikel 4, stk. 1, litra c), nr. ii) – artikel 7, stk. 1 og 2 – artikel 8, stk. 1 og 3 – mobile satellitsystemer – begrebet »mobile jordstationer« – begrebet »supplerende jordbaserede komponenter« – begrebet »nødvendig kvalitet« – satellitbaserede og jordbaserede komponenters respektive rolle – forpligtelse for den udvalgte operatør af mobile satellitsystemer til at betjene en bestemt andel af befolkningen og landområdet – manglende overholdelse – indvirkning]	6
2021/C 217/09	Sag C-593/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. april 2021 — SK Telecom Co. Ltd. mod Finanzamt Graz-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – fastlæggelse af leveringsstedet for teleydelser – tredjelandsstatsborgeres roaming på mobilkommunikationsnet inden for Den Europæiske Union – artikel 59a, stk. 1, litra b) – medlemsstaternes mulighed for at flytte leveringsstedet for teleydelser på deres område]	7
2021/C 217/10	Sag C-694/19 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. april 2021 — Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o. og Petruzalek kft mod Europa-Kommissionen (Appel – konkurrence – karteller – markedet for fødevarereballage til detailhandelen – tilregning af den ulovlige adfærd – betingelser for at indrømme bødefritagelse – retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 – afsætningsens værdi – bødeløftet – den administrative procedures varighed – rimelig frist – betalingsevne)	8

2021/C 217/11	Sag C-729/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2021 — TKF mod Department of Justice for Northern Ireland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal in Northern Ireland — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdspligt – forordning (EF) nr. 4/2009 – anvendelsesområde ratione temporis – artikel 75 – afgørelser truffet af en ret i en medlemsstat inden dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union)	9
2021/C 217/12	Sag C-733/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. april 2021 — Kongeriget Nederlandene mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet (Annulationssøgsmål – fælles fiskeripolitik – forordning (EU) nr. 1380/2013 – bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne – beskyttelse af de marine økosystemer – forordning (EU) 2019/1241 – tekniske foranstaltninger – bilag V, del D – forbud mod fiskeri med trawl med elektrisk strøm – proportionalitetsprincippet – forsigtighedsprincippet)	9
2021/C 217/13	Sag C-736/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. april 2021 — ZS »Plaukti« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – landbrug – Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – forordning (EF) nr. 1698/2005 – forordning (EU) nr. 65/2011 – artikel 16, stk. 5, tredje afsnit – forordning (EF) nr. 73/2009 – artikel 4 og 6 – forordning (EF) nr. 1122/2009 – støtte til udvikling af landdistrikterne – betalinger for miljøvenligt landbrug – støtte til opretholdelse af biodiversiteten på græsarealer – manglende overholdelse af betingelserne for at yde disse betalinger – for tidlig slåning – nedsættelse af og udelukkelse fra disse betalinger – obligatoriske normer – lovgivningsbestemte forvaltningskrav – minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand – forpligtelser, der er mere vidtgående end de obligatoriske normer, minimumskravene og de andre relevante obligatoriske krav, der er fastsat i national lovgivning)	10
2021/C 217/14	Sag C-786/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2021 — The North of England P & I Association Ltd., indtrådt i Marine Shipping Mutual Insurance Companys rettigheder mod Bundeszentralamt für Steuern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring – andet direktiv 88/357/EØF – artikel 2, litra d), andet led – direktiv 92/49/EØF – artikel 46, stk. 2, første afsnit – afgift på forsikringspræmier – begrebet »den medlemsstat, hvor risikoen består« – transportmidler af enhver art – begrebet »den medlemsstat, hvor registreringen er sket« – forsikring for søgående skibe – skibe, der er opført i en medlemsstats skibsregister, men som fører en anden medlemsstats eller et tredjelands flag i medfør af en midlertidig udflagnings tilladelse]	11
2021/C 217/15	Sag C-846/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2021 — EQ mod Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'arrondissement — Luxembourg) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – økonomisk virksomhed – levering af tjenesteydelser mod vederlag – artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 9, stk. 1 – fritagelser – artikel 132, stk. 1, litra g) – levering af ydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring – ydelser, der leveres af en advokat i henhold til et mandat om beskyttelse af umyndiggjorte voksne personer – organ, der er anerkendt som et foretagende af almennyttig karakter]	11
2021/C 217/16	Sag C-868/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. april 2021 — M-GmbH mod Finanzamt für Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 9 – afgiftspligtige personer – artikel 11 – medlemsstaternes mulighed for at betragte personer, der i retlig forstand er selvstændige, men finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden (»momsgruppe«), som én enkelt afgiftspligtig person – begrebet »finansielt nært tilknyttet« – national lovgivning, hvorefter personselskaber, hvis selskabsdeltagere ud over det beherskende selskab ikke kun er personer, som er finansielt indlemmet i det beherskende selskab, er udelukket fra at være medlem af en momsgruppe – retssikkerhed – foranstaltninger til at hindre skatte- og afgiftsunddragelse – proportionalitet – momsens neutralitet)	12

2021/C 217/17	Sag C-875/19 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. april 2021 — FV mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel – annulationssøgsmål – personalesag – bedømmelsesrapport – bedømmelseskriterier – regelmæssighed i arbejdet – forsinkelser – fremlæggelse af en lægeattest – omsorgspligt)	13
2021/C 217/18	Sag C-877/19 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. april 2021 — FV mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel – annulationssøgsmål – personalesag – bedømmelsesrapport – bedømmelseskriterier – regelmæssighed i arbejdet – forsinkelser – fremlæggelse af en lægeattest – omsorgspligt)	13
2021/C 217/19	Sag C-935/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. april 2021 — Grupa Warzywna Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 273 – for høj ansættelse i en afgiftsangivelse af den moms, der skal betales tilbage – den afgiftspligtige persons fejlvurdering af, om en transaktion er afgiftspligtig – berigtigelse af afgiftsangivelsen efter en kontrol – sanktion svarende til et beløb på 20 % af det beløb, der var ansat for højt i forbindelse med den moms, der skulle betales tilbage – proportionalitetsprincip)	14
2021/C 217/20	Sag C-53/20: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. april 2021 — Hengstenberg GmbH & Co. KG mod Spreewaldverein eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer – forordning (EU) nr. 1151/2012 – artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit – artikel 53, stk. 2, første afsnit – ændringer af varespecifikationer – drueagurker fra Spreewald (Tyskland) »Spreewälder Gurken (BGB)« – væsentlige ændringer – indsigelsesprocedure – indsigelse mod ændringsansøgningen – klage over afgørelsen om imødekomme af ansøgningen – begrebet »legitim interesse«)	15
2021/C 217/21	Sag C-62/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 15. april 2021 — Vogel Import Export NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 2658/87 – toldunion – fælles toldtarif – tarifiering – kombineret nomenklatur – toldpositioner – pos. 4407 og 4409 – høvlede træbrædder, hvor de fire kanter er blevet let afrundet i hele brættets længde)	15
2021/C 217/22	Sag C-399/20 P: Appel iværksat den 22. august 2020 af XH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 25. juni 2020 i sag T-511/18, XH mod Kommissionen	16
2021/C 217/23	Sag C-504/20 P: Appel iværksat den 28. september 2020 af Lukáš Wagenknecht til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 17. juli 2020 i sag T-715/19, Wagenknecht mod Det Europæiske Råd	16
2021/C 217/24	Sag C-535/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okrazhen sad Razgrad (Bulgarien) den 20. oktober 2020 — BNP Paribas Personal Finance S.A. og Bulgaria Branch mod T.G.M.	17
2021/C 217/25	Sag C-622/20 P: Appel iværksat den 12. november 2020 af Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre og Center for Independent Living Association til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 2. september 2020 i sag T-613/19, ENIL Brussels Office m.fl. mod Kommissionen	17
2021/C 217/26	Sag C-667/20 P: Appel iværksat den 7. december 2020 af Laboratorios Ern, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 5. oktober 2020 i sag T-51/19 — Laboratorios Ern mod EUIPO — SBS Bilimsele Bio Çözümlemleri (apiheal)	17

2021/C 217/27	Sag C-678/20 P: Appel iværksat den 7. december 2020 af Laboratorios Ern, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 5. oktober 2020 i sag T-53/19 — SBS Bilimsel Bio Çözümle Sanayi Ve Ticaret AŞ mod EUIPO — Laboratorios Ern (apiheal)	18
2021/C 217/28	Sag C-100/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg den 17. februar 2021 — QB mod Daimler AG	18
2021/C 217/29	Sag C-102/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Italien) den 18. februar 2021 — KW mod Autonome Provinz Bozen	19
2021/C 217/30	Sag C-103/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Italien) den 18. februar 2021 — SG mod Autonome Provinz Bozen	20
2021/C 217/31	Sag C-134/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal du travail de Liège (Belgien) den 4. marts 2021 — EV mod Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	20
2021/C 217/32	Sag C-154/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 9. marts 2021 — RW mod Österreichische Post AG	21
2021/C 217/33	Sag C-158/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 11. marts 2021 — Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado og Partido político VOX mod Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés og Anna Gabriel Sabaté	21
2021/C 217/34	Sag C-161/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei conti — Sezione regionale di controllo per la Campania (Italien) den 10. marts 2021 — Comune di Camerota	23
2021/C 217/35	Sag C-178/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 22. marts 2021 — GL m.fl. mod Volkswagen AG og Audi AG	24
2021/C 217/36	Sag C-184/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles (Belgien) den 24. marts 2021 — Christian Louboutin mod Amazon.com, Inc. og Amazon Services LLC	25
2021/C 217/37	Sag C-198/21 P: Appel iværksat den 29. marts 2021 af Giacomo Santini m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 10. februar 2021 i forenede sager T-345/19, T-346/19, T-364/19 — T-366/19, T-372/19 — T-375/19 og T-385/19, Santini m.fl. mod Parlamentet	26
2021/C 217/38	Sag C-202/21 P: Appel iværksat den 30. marts 2021 af ABLV Bank AS under likvidation til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Udvidede Afdeling) den 20. januar 2021 i sag T-758/18, ABLV Bank mod SRB	27
2021/C 217/39	Sag C-212/21 P: Appel iværksat den 2. april 2021 af Den Europæiske Investeringsbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 27. januar 2021 i sag T-9/19, ClientEarth mod EIB	29
2021/C 217/40	Sag C-223/21 P: Appel iværksat den 6. april 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 27. januar 2021 i sag T-9/19, ClientEarth mod EIB	30

2021/C 217/41	Sag C-228/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 8. april 2021 — Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità di Dublino mod CZA	31
2021/C 217/42	Sag C-229/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 9. april 2021 — Le Port de Bruxelles mod Infrabel SA og Région de Bruxelles-Capitale mod Infrabel SA	31
2021/C 217/43	Sag C-235/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 12. april 2021 — RAIFFEISEN LEASING, trgovina in leasing d. o. o. mod Republikken Slovenien	32
2021/C 217/44	Sag C-239/21 P: Appel iværksat den 14. april 2021 af Petr Fryč til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 11. februar 2021 i sag T-92/20, Fryč mod Kommissionen	33
2021/C 217/45	Sag C-242/21 P: Appel iværksat den 13. april 2021 af Évariste Boshab til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 3. februar 2021 i sag T-111/19, Evariste Boshab mod Rådet for Den Europæiske Union	34
2021/C 217/46	Sag C-259/21: Sag anlagt den 22. april 2021 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	35

Retten

2021/C 217/47	Sag T-193/18: Rettens dom af 24. marts 2021 — Andreas Stihl mod EUIPO — Giro Travel Company (Kombination af farverne grå og orange) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-varemærke, der udgøres af en kombination af farverne grå og orange – absolut registreringshindring – artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – tilstrækkeligt klar og præcis gengivelse – behov for en systematisk opstilling, der forbinder farverne på en forudbestemt og uforanderlig måde]	37
2021/C 217/48	Sag T-277/19: Rettens dom af 24. marts 2021 — BK mod EASO (Personalesag – midlertidigt ansatte – midlertidig forflyttelse – annullationssøgsmål – rent bekræftende retsakt – afvisning – udtrykkelig afgørelse om afvisning af klagen – selvstændig betydning – udsættelse af virkningerne af den afgørelse, der er genstand for klagen – søgsmålsinteresse – erstatningssøgsmål – nær sammenhæng med annullationspåstanden – ingen administrativ procedure – afvisning)	37
2021/C 217/49	Sag T-282/19: Rettens dom af 24. marts 2021 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 – det ældre kollektive EU-ordmærke HALLOUMI – relativ registreringshindring – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning 2017/1001]]	38
2021/C 217/50	Sag T-515/19: Rettens dom af 24. marts 2021 — Lego mod EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Byggeklods fra et legetøjsbyggesæt) (EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en byggeklods fra et legetøjsbyggesæt – ugyldighedsgrund – manglende iagttagelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – elementer af et produkts udseende, der nødvendigvis må gengives i deres nøjagtige form og dimensioner for at kunne bruges i sammenkoblingen med andre produkter – design, der giver mulighed for en mangfoldig sammenbygning eller sammenkobling af produkter i et modulopbygget system bestående af indbyrdes udskiftelige elementer – artikel 8, stk. 1-3, i forordning nr. 6/2002)	39

2021/C 217/51	Sag T-588/19: Rettens dom af 24. marts 2021 — Novomatic mod EUIPO — adp Gauselmann (Power Stars) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærket Power Stars – erklæring om delvis fortabelse – delvist manglende reel brug – bevis for reel brug – artikel 51, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001] – begrundelsespligt – artikel 75, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning 2017/1001) – retten til at blive hørt – artikel 75, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1001)]	40
2021/C 217/52	Sag T-798/19: Rettens dom af 24. marts 2021 — Bennahmias mod Parlamentet (Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – tilbagesøgning af uberettiget udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – retlig fejl – faktisk vildfarelse – proportionalitet)	40
2021/C 217/53	Sag T-799/19: Rettens dom af 24. marts 2021 — Bennahmias mod Parlamentet (Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelse – tilbagesøgning af uberettiget udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – retlig fejl – faktisk vildfarelse – proportionalitet)	41
2021/C 217/54	Sag T-93/20: Rettens dom af 24. marts 2021 — Albert Darboven Holding mod EUIPO (WINDSOR-CASTLE) (EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket WINDSOR CASTLE – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – anprisende karakter)	41
2021/C 217/55	Sag T-168/20: Rettens dom af 24. marts 2021 — Creaton South-East Europe mod EUIPO — Henkel (CREATHERM) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket CREATHERM – det ældre internationale ordmærke CERETHERM – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	42
2021/C 217/56	Sag T-175/20: Rettens dom af 24. marts 2021 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Sanolie (SANOLIE) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket SANOLIE – ældre nationalt ordmærke SANODIN – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	43
2021/C 217/57	Sag T-354/20: Rettens dom af 24. marts 2021 — Kfz-Gewerbe mod EUIPO — The Blink Fish (Gengivelse af en fisk) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke, der gengiver en fisk – det ældre nationale ordmærke BLINKA – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning 2017/1001]	43
2021/C 217/58	Sag T-374/20: Rettens dom af 24. marts 2021 — KM mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – længstlevende ægtefælle – efterladtepension – artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten – betingelser for tildeling – ægteskabets varighed – ulovlighedsindsigelse – ligebehandling – princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – proportionalitet)	44
2021/C 217/59	Sag T-11/20: Rettens kendelse af 26. marts 2021 — Paravan mod EUIPO — paragon (Paragon) (EU-varemærker – fortabelsessag – tilbagetagelse af begæringen om fortabelse – ufornødent at træffe afgørelse)	45
2021/C 217/60	Sag T-158/21: Sag anlagt den 24. marts 2021 — Minority SafePack — en mio. underskrifter for mangfoldighed i Europa mod Kommissionen	45

2021/C 217/61	Sag T-168/21: Sag anlagt den 30. marts 2021 — Magnetec mod EUIPO (Lyseblå)	46
2021/C 217/62	Sag T-169/21: Sag anlagt den 26. marts 2021 — The Smiley Company mod EUIPO — SC Ha Ha Ha Production SMILEY)	46
2021/C 217/63	Sag T-170/21: Sag anlagt den 25. marts 2021 — Ben Ali mod Rådet	47
2021/C 217/64	Sag T-173/21: Sag anlagt den 31. marts 2021 — Novelis Deutschland mod EUIPO — Cuki Cofresco (Grilbakke)	49
2021/C 217/65	Sag T-181/21: Sag anlagt den 7. april 2021 — LG Electronics mod EUIPO — Anferlux-Electro-domésticos (SmartThinQ)	49
2021/C 217/66	Sag T-182/21: Sag anlagt den 7. april 2021 —PKK mod Rådet	50
2021/C 217/67	Sag T-183/21: Sag anlagt den 7. april 2021 — QP m.fl. mod Rådet m.fl.	51
2021/C 217/68	Sag T-187/21: Sag anlagt den 9. april 2021 — Firearms United Network m.fl. mod Europa-Kommissionen	53
2021/C 217/69	Sag T-188/21: Sag anlagt den 9. april 2021 — Lück mod EUIPO — R.H. Investment (MALLE)	54
2021/C 217/70	Sag T-190/21: Sag anlagt den 7. april 2021 — RI m.fl. mod Rådet m.fl.	55
2021/C 217/71	Sag T-192/21: Sag anlagt den 12. april 2021 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Beta Sports (META)	56
2021/C 217/72	Sag T-194/21: Sag anlagt den 12. april 2021 — Fidia farmaceutici mod EUIPO — Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE)	57
2021/C 217/73	Sag T-196/21: Sag anlagt den 12. april 2021 — Lea Nature Services mod EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO...?)	58
2021/C 217/74	Sag T-197/21: Sag anlagt den 12. april 2021 — Lea Nature Services mod EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO...?)	59
2021/C 217/75	Sag T-198/21: Sag anlagt den 12. april 2021 — Ancor Group mod EUIPO — Cody's Drinks International (CODE-X)	59
2021/C 217/76	Sag T-199/21: Sag anlagt den 30. marts 2021 — EurO3zon mod ECHA	60
2021/C 217/77	Sag T-200/21: Sag anlagt den 29. marts 2021 — JS mod EDPS	61
2021/C 217/78	Sag T-201/21: Sag anlagt den 6. april 2021 — Covington & Burling og Van Vooren mod Kommissionen	62
2021/C 217/79	Sag T-202/21: Sag anlagt den 13. april 2021 — Vita Zahnfabrik mod EUIPO — VIPI Produtos Odontológicos (VITABLOCS TriLuxe forte)	63
2021/C 217/80	Sag T-203/21: Sag anlagt den 12. april 2021 — IN.PRO.DI mod EUIPO — Aiello (CAPRI)	64
2021/C 217/81	Sag T-204/21: Sag anlagt den 14. april 2021 — Stryker mod EUIPO (RUGGED)	64
2021/C 217/82	Sag T-205/21: Sag anlagt den 15. april 2021 — Kewazo mod EUIPO (Liftbot)	65

2021/C 217/83	Sag T-206/21: Sag anlagt den 16. april 2021 — Kalita og Haas mod EUIPO — Kitzbühel Tourismus (Gengivelse af to dyr)	66
2021/C 217/84	Sag T-209/21: Sag anlagt den 17. april 2021 — Ignacio Carrasco mod EUIPO — Santos Carrasco Manzano (La Hoja del Carrasco)	67
2021/C 217/85	Sag T-212/21: Sag anlagt den 19. april 2021 — Groschopp mod EUIPO (Sustainability through Quality)	67
2021/C 217/86	Sag T-216/21: Sag anlagt den 20. april 2021 — Ryanair og Malta Air mod Kommissionen	68
2021/C 217/87	Sag T-220/21: Sag anlagt den 23. april 2021 — Thomas Henry mod EUIPO (Spicy Ginger)	69

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 217/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 206 af 31.5.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 189 af 17.5.2021

EUT C 182 af 10.5.2021

EUT C 180 af 10.5.2021

EUT C 163 af 3.5.2021

EUT C 148 af 26.4.2021

EUT C 138 af 19.4.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. april 2021 — Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie), m.fl. (sag C-798/18) og Athesia Energy Srl m.fl. (sag C-799/18) mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Forenede sager C-798/18 og C-799/18) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – miljø – artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning – energichartertraktaten – artikel 10 – anvendelighed – direktiv 2009/28/EF – artikel 3, stk. 3, litra a) – fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – produktion af elektrisk energi på solcelleanlæg – ændring af en støtteordning]

(2021/C 217/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie), m.fl. (sag C-798/18) og Athesia Energy Srl m.fl. (sag C-799/18)

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Procesdeltagere: Elettricità Futura Unione delle imprese elettriche italiane og Confederazione generale dell'agricoltura italiana — Confagricoltura

Konklusion

Med forbehold for den efterprøvelse, som det tilkommer den forelæggende ret at foretage under hensyntagen til alle relevante forhold, skal artikel 3, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF og artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter en begrænsning eller en udskydelse af betalingen af incitamenter for energi produceret på solcelleanlæg, som tidligere er tildelt ved administrative afgørelser og bekræftet ved ad hoc-aftaler indgået mellem operatørerne af disse anlæg og et offentligt selskab, når denne lovgivning vedrører allerede fastsatte, men endnu ikke forfaldne incitamenter.

⁽¹⁾ EUT C 122 af 1.4.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. april 2021 — Diskrimineringsombudsmanden mod Braathens Regional Aviation AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-30/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse – direktiv 2000/43/EF – artikel 7 – klageadgang – artikel 15 – sanktioner – søgsmål om erstatning på grund af forskelsbehandling – sagsøgtes tiltrædelse af erstatningspåstanden uden anerkendelse af den hævdede forskelsbehandling – forbindelse mellem den udbetalte erstatning og den hævdede forskelsbehandling – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ret til effektiv domstolsbeskyttelse – nationale processuelle regler, som er til hinder for, at den ret, ved hvilken et søgsmål er anlagt, tager stilling til, om den hævdede forskelsbehandling har fundet sted, trods sagsøgerens udtrykkelige påstand herom)

(2021/C 217/03)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Diskrimineringsombudsmanden

Sagsøgt: Braathens Regional Aviation AB

Konklusion

Artikel 7 og 15 i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, der forhindrer en ret, ved hvilken der er anlagt et erstatningssøgsmål, som støttes på, at der er udøvet en ved dette direktiv forbudt forskelsbehandling, i at undersøge en påstand, der har til formål at få fastslået, at forskelsbehandlingen har fundet sted, når sagsøgte har accepteret at betale den krævede erstatning uden imidlertid at anerkende, at vedkommende har udøvet den nævnte forskelsbehandling. Det påhviler den nationale ret, for hvilken der er indbragt en tvist mellem private, under en sag, der henhører under dens kompetence, at sikre den retsbeskyttelse, der for borgerne følger af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, idet den om nødvendigt skal undlade at anvende enhver modstridende bestemmelse i den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 18.3.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. april 2021 — H.A. mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-194/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 604/2013 – afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse – artikel 27 – retsmiddel – hensyntagen til omstændigheder, der er indtruffet senere end afgørelsen om overførsel – effektiv domstolsbeskyttelse)

(2021/C 217/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H.A.

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med 19. betragtning hertil, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den ret, ved hvilken der er anlagt et søgsmål med påstand om annullation af en afgørelse om overførsel, ikke i forbindelse med behandlingen af denne sag kan tage hensyn til omstændigheder, der er indtruffet efter vedtagelsen af denne afgørelse, og som er afgørende for den korrekte anvendelse af denne forordning, medmindre denne lovgivning fastsætter adgang til et særligt retsmiddel, der gør det muligt at foretage en ex-nunc-undersøgelse af den pågældende persons situation, hvis resultat er bindende for de kompetente myndigheder, og hvilket retsmiddel kan udøves, efter at sådanne omstændigheder er indtruffet, og som navnlig hverken er underlagt en betingelse om, at denne person frihedsberøves, eller om, at gennemførelsen af nævnte afgørelse er nært forestående.

(¹) EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. april 2021 — AV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Gdańsku — Polen)

(Sag C-221/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2008/909/RIA – artikel 8, stk. 2-4 – artikel 17, stk. 1 og 2 – artikel 19 – hensyntagen med henblik på en samlet dom til en dom afsagt i en anden medlemsstat, som skal fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor denne samlede dom afsiges – betingelser – rammeafgørelse 2008/675/RIA – artikel 3, stk. 3 – begrebet »indgreb i en dom eller fuldbyrdelse af denne«, som der skal tages hensyn til i forbindelse med en ny straffesag i en anden medlemsstat end den, hvor denne afgørelse er afsagt)

(2021/C 217/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Part i hovedsagen

AV

Procesdeltager: Pomorski Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i artikel 8, stk. 2-4, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, sammenholdt med bestemmelserne i artikel 17, stk. 1 og 2, og artikel 19 heri, skal fortolkes således, at de tillader, at der afsiges en samlet dom, som ikke alene omfatter en eller flere tidligere domme afsagt mod den pågældende i den medlemsstat, hvor denne samlede dom afsiges, men ligeledes en eller flere domme afsagt mod denne i en anden medlemsstat, og som i medfør af denne rammeafgørelse fuldbyrdes i førstnævnte medlemsstat. En sådan samlet dom kan imidlertid ikke føre til en tilpasning af varigheden eller arten af disse domme, som overskrider de strenge begrænsninger, der er fastsat i denne rammeafgørelses artikel 8, stk. 2-4, til en tilsidesættelse af den forpligtelse,

der er pålagt ved rammeafgørelsens artikel 17, stk. 2, til at fratrække hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede i givet fald er afsonet af den domfældte i udstedelsesstaten, i den samlede varighed af den frihedsberøvelse, der skal afsones, eller til en fornyet prøvelse af de domme afsagt mod den pågældende i en anden medlemsstat i strid med nævnte rammeafgørelsens artikel 19, stk. 2.

- 2) Artikel 3, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag, sammenholdt med 14. betragtning hertil, skal fortolkes således, at denne bestemmelse tillader, at der afsiges en samlet dom, som ikke alene omfatter en eller flere tidligere domme afsagt mod den pågældende i den medlemsstat, hvor denne samlede dom afsiges, men ligeledes en eller flere domme afsagt mod vedkommende i en anden medlemsstat, og som i medfør af rammeafgørelse 2008/909, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, fuldbyrdes i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at den nævnte samlede dom hvad angår disse domme overholder de betingelser og begrænsninger, der følger af artikel 8, stk. 2-4, artikel 17, stk. 2, og artikel 19, stk. 2, i denne rammeafgørelse 2008/909, som ændret.

(¹) EUT C 280 af 19.8.2019.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. april 2021 — Friends of the Irish Environment Ltd mod
Commissioner for Environmental Information (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court
(Irland) — Irland)**

(Sag C-470/19) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – Århuskonventionen – direktiv 2003/4/EF – ret til aktindsigt i miljøoplysninger, der er i offentlige myndigheders besiddelse – artikel 2, nr. 2) – begrebet »offentlige myndigheder« – organer eller institutioner, der udøver dømmende myndighed – oplysninger, der er indeholdt i sagsakterne i en afsluttet retssag]

(2021/C 217/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Friends of the Irish Environment Ltd

Sagsøgt: Commissioner for Environmental Information

Procesdeltager: Courts Service of Ireland

Konklusion

Artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke regulerer adgangen til miljøoplysninger, der er indeholdt i sagsakter i retssager, idet hverken retterne eller de organer eller institutioner, som er underlagt disses kontrol, og som således har tæt forbindelse til disse retter, udgør »offentlige myndigheder« i denne bestemmelses forstand og derfor ikke er omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv.

(¹) EUT C 280 af 19.8.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2021 — AB mod Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos — Grækenland)

(Sag C-511/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 2000/78/EF – princippet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – anbringelse af arbejdstagere i en arbejdskraftreserve indtil opsigelsen af deres ansættelseskontrakt – lønnedsættelse og nedsættelse eller tab af opsigelsesgodtgørelse – ordning, der finder anvendelse på arbejdstagere i den offentlige sektor, som snart kan fratræde med fuld pension – nedbringelse af lønudgifterne i den offentlige sektor – artikel 6, stk. 1 – lovligt socialpolitisk formål – økonomisk krisesituation)

(2021/C 217/07)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Areios Pagos

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AB

Sagsøgt: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Konklusion

Artikel 2 og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter arbejdstagere i den offentlige sektor, som inden for en bestemt periode opfylder betingelserne for at oppebære fuld pension, anbringes under en ordning for en arbejdskraftreserve indtil opsigelsen af deres ansættelseskontrakt, hvilket medfører en nedsættelse af deres løn og tab af et eventuelt avancement samt bevirker, at den opsigelsesgodtgørelse, de kunne have fået udbetalt, når deres ansættelsesforhold ophørte, nedsættes eller bortfalder, når denne lovgivning forfølger et legitimt beskæftigelsespolitisk formål, og midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 23.9.2019.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. april 2021 — Eutelsat SA mod Autorité de régulation des communications électroniques et des postes og Inmarsat Ventures SE, tidligere Inmarsat Ventures Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-515/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – telekommunikationssektoren – samordnet anvendelse af frekvensressourcer i 2 GHz-båndet med sigte på indførelse af systemer, som leverer mobile satellittjenester – beslutning nr. 626/2008/EF – artikel 2, stk. 2, litra a) og b) – artikel 4, stk. 1, litra c), nr. ii) – artikel 7, stk. 1 og 2 – artikel 8, stk. 1 og 3 – mobile satellitsystemer – begrebet »mobile jordstationer« – begrebet »supplerende jordbaserede komponenter« – begrebet »nødvendig kvalitet« – satellitbaserede og jordbaserede komponenters respektive rolle – forpligtelse for den udvalgte operatør af mobile satellitsystemer til at betjene en bestemt andel af befolkningen og landområdet – manglende overholdelse – indvirkning]

(2021/C 217/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eutelsat SA

Sagsøgte: Autorité de régulation des communications électroniques et des postes og Inmarsat Ventures SE, tidligere Inmarsat Ventures Ltd

Procesdeltagere: Viasat Inc. og Viasat UK Ltd

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30. juni 2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS), sammenholdt med denne beslutnings artikel 8, stk. 1 og 3, skal fortolkes således, at et mobilt satellitsystem med hensyn til dataoverførselskapaciteten ikke hovedsageligt skal være støttet på den satellitbaserede komponent til dette system, og at de supplerende jordbaserede komponenter til mobile satellitsystemer kan installeres, således at de dækker hele Den Europæiske Unions område, fordi denne komponent ikke gør det muligt noget sted på dette område at sikre kommunikation i den »nødvendige kvalitet« som omhandlet i den nævnte beslutnings artikel 2, stk. 2, litra b), hvorved forstås det kvalitetsniveau, der er nødvendigt for, at operatøren af dette system kan levere den udbudte tjeneste, forudsat at konkurrencevilkårene ikke fordrejes, og at den nævnte satellitbaserede komponent har et reelt og konkret anvendelsesformål, således at en sådan komponent skal være nødvendig for nævnte mobile satellitsystems funktion, medmindre de supplerende jordbaserede komponenter fungerer selvstændigt i tilfælde af et svigt i den satellitbaserede komponent, hvilket ikke må overstige 18 måneder.
- 2) Begrebet »mobil jordstation« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), i beslutning nr. 626/2008 skal fortolkes således, at det for at en sådan station kan henhøre under dette begreb ikke er påkrævet, at den uden særskilt udstyr skal kunne kommunikere med såvel en supplerende jordbaseret komponent som en satellit.
- 3) Artikel 8, stk. 1, i beslutning nr. 626/2008, sammenholdt med denne beslutnings artikel 7, stk. 1, skal fortolkes således, at medlemsstaternes kompetente myndigheder — i tilfælde, hvor det viser sig, at en operatør, der er udvalgt i henhold til afsnit II i nævnte beslutning, og som i henhold til samme beslutnings artikel 7 har tilladelse til at anvende radiofrekvenser, ikke har leveret mobile satellittjenester ved hjælp af et mobilt satellitsystem inden den skæringsdato, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra c), nr. ii), i beslutning nr. 626/2008 — ikke har beføjelse til at nægte at udstede de tilladelser, der måtte være nødvendige for at levere supplerende jordbaserede komponenter til mobile satellitsystemer, til denne operatør med den begrundelse, at denne ikke har opfyldt den forpligtelse, som den pågældende operatør indgik i sin ansøgning.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 2.9.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. april 2021 — SK Telecom Co. Ltd. mod Finanzamt Graz-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz — Østrig)

(Sag C-593/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – fastlæggelse af leveringsstedet for teleydelser – tredjelandstatsborgeres roaming på mobilkommunikationsnet inden for Den Europæiske Union – artikel 59a, stk. 1, litra b) – medlemsstaternes mulighed for at flytte leveringsstedet for teleydelser på deres område]

(2021/C 217/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht, Außenstelle Graz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SK Telecom Co. Ltd.

Sagsøgt: Finanzamt Graz-Stadt

Konklusion

Artikel 59a, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret med virkning fra den 1. januar 2010 ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, skal fortolkes således, at roamingtjenester, der leveres af en i et tredjeland etableret mobiltelefonoperatør til dennes kunder, der ligeledes er etableret i dette tredjeland eller har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i tredjelandet, og som giver dem mulighed for at anvende det nationale mobilnet i den medlemsstat, hvor de opholder sig midlertidigt, skal anses for at være genstand for en »faktisk [...] benyttelse eller udnyttelse« inden for denne medlemsstats område som omhandlet i denne bestemmelse, således at den nævnte medlemsstat kan anse leveringsstedet for disse roamingtjenester for beliggende på sit område, når udøvelsen af en sådan mulighed — uanset den afgiftsmæssige behandling, som disse tjenesteydelser er underlagt i henhold til det nævnte tredjelands nationale skattelovgivning — har til formål at undgå ikke-påligning af afgifter af de nævnte tjenesteydelser inden for Unionen.

(¹) EUT C 27 af 27.1.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. april 2021 — Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o. og Petruzalek kft mod Europa-Kommissionen
(Sag C-694/19 P) (¹)

(Appel – konkurrence – karteller – markedet for fødevareremballage til detailhandelen – tilregnelser af den ulovlige adfærd – betingelser for at indrømme bødefritagelse – retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 – afsætningsens værdi – bødeløftet – den administrative procedures varighed – rimelig frist – betalingsevne)

(2021/C 217/10)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o. og Petruzalek kft (ved avvocatessa F. Moretti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved P. Rossi, T. Vecchi, derefter ved P. Rossi, G. Conte og C. Sjödin, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek s.r.o., Petruzalek s.r.o. og Petruzalek kft bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger

(¹) EUT C 372 af 4.11.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2021 — TKF mod Department of Justice for Northern Ireland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal in Northern Ireland — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-729/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdspligt – forordning (EF) nr. 4/2009 – anvendelsesområde ratione temporis – artikel 75 – afgørelser truffet af en ret i en medlemsstat inden dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union)

(2021/C 217/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal in Northern Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TKF

Sagsøgt: Department of Justice for Northern Ireland

Konklusion

- 1) Artikel 75, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt skal fortolkes således, at denne bestemmelse alene finder anvendelse på retsafgørelser truffet af nationale domstole i stater, der allerede var medlem af Den Europæiske Union på det tidspunkt, hvor disse retsafgørelser blev truffet.
- 2) Forordning nr. 4/2009 skal fortolkes således, at ingen bestemmelser i denne forordning tillader, at retsafgørelser vedrørende underholdspligt, der blev truffet i en stat inden dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union og inden datoen for den nævnte forordnings anvendelse, anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat efter førstnævnte stats tiltrædelse af Unionen.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 16.12.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. april 2021 — Kongeriget Nederlandene mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet

(Sag C-733/19) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – fælles fiskeripolitik – forordning (EU) nr. 1380/2013 – bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne – beskyttelse af de marine økosystemer – forordning (EU) 2019/1241 – tekniske foranstaltninger – bilag V, del D – forbud mod fiskeri med trawl med elektrisk strøm – proportionalitetsprincippet – forsigtighedsprincippet)

(2021/C 217/12)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman, M. Noort og P. Huurnink, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og A. Maceroni, som befuldmægtigede) og Europa-Parlamentet (ved R. van de Westelaken, I. Liukkonen og K. Zejdová, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved A.-L. Desjonquères og M. J.-L. Carré, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 16.12.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. april 2021 — ZS »Plaukti« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland)

(Sag C-736/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – landbrug – Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – forordning (EF) nr. 1698/2005 – forordning (EU) nr. 65/2011 – artikel 16, stk. 5, tredje afsnit – forordning (EF) nr. 73/2009 – artikel 4 og 6 – forordning (EF) nr. 1122/2009 – støtte til udvikling af landdistrikterne – betalinger for miljøvenligt landbrug – støtte til opretholdelse af biodiversiteten på græsarealer – manglende overholdelse af betingelserne for at yde disse betalinger – for tidlig slåning – nedsættelse af og udelukkelse fra disse betalinger – obligatoriske normer – lovgivningsbestemte forvaltningskrav – minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand – forpligtelser, der er mere vidtgående end de obligatoriske normer, minimumskravene og de andre relevante obligatoriske krav, der er fastsat i national lovgivning)

(2021/C 217/13)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Part i hovedsagen

ZS »Plaukti«

Procesdeltager: Lauku atbalsta dienests

Konklusion

- 1) Artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og kryds-overensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse i det tilfælde, hvor en støtteansøger ikke har overholdt de påtagne forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug for så vidt angår betingelserne med hensyn til slåning, uden at der er blevet fastslået nogen ændring af den omhandlede afgrødegruppe.
- 2) Artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik om direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003, sammenholdt med artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at et og samme krav både kan udgøre et obligatorisk minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand og en betingelse, der går ud over disse minimumskrav, dvs. en betingelse for tildeling af betalinger for miljøvenligt landbrug.

⁽¹⁾ EUT C 413 af 9.12.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2021 — The North of England P & I Association Ltd., indtrådt i Marine Shipping Mutual Insurance Companys rettigheder mod Bundeszentralamt für Steuern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-786/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring – andet direktiv 88/357/EØF – artikel 2, litra d), andet led – direktiv 92/49/EØF – artikel 46, stk. 2, første afsnit – afgift på forsikringspræmier – begrebet »den medlemsstat, hvor risikoen består« – transportmidler af enhver art – begrebet »den medlemsstat, hvor registreringen er sket« – forsikring for søgående skibe – skibe, der er opført i en medlemsstats skibsregister, men som fører en anden medlemsstats eller et tredjelandes flag i medfør af en midlertidig udflagningstilladelse]

(2021/C 217/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The North of England P & I Association Ltd., indtrådt i Marine Shipping Mutual Insurance Companys rettigheder

Sagsøgt: Bundeszentralamt für Steuern

Konklusion

Artikel 46, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), sammenholdt med artikel 2, litra d), andet led, i Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 73/239/EØF, skal fortolkes således, at når forsikringsaftaler vedrører dækningen af forskellige risici i forbindelse med driften af søgående skibe, som er opført i en medlemsstats skibsregister, men som fører en anden medlemsstats eller et tredjelandes flag i medfør af en midlertidig udflagningstilladelse, skal den medlemsstat, som fører det skibsregister, hvori nævnte skib er opført, navnlig med henblik på bevis for ejendomsretten over dette skib, anses for at være den »medlemsstat, hvor registreringen er sket«, for det pågældende skib og dermed som den »medlemsstat, hvor risikoen består«, i disse bestemmelsers forstand, der har enekompetence til afgiftspålæggelse på de præmier, der betales i henhold til disse forsikringsaftaler.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2021 — EQ mod Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'arrondissement — Luxembourg)

(Sag C-846/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – økonomisk virksomhed – levering af tjenesteydelser mod vederlag – artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 9, stk. 1 – fritagelser – artikel 132, stk. 1, litra g) – levering af ydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring – ydelser, der leveres af en advokat i henhold til et mandat om beskyttelse af umyndiggjorte voksne personer – organ, der er anerkendt som et foretagende af almennyttig karakter]

(2021/C 217/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'arrondissement

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EQ

Sagsøgt: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Konklusion

- 1) Artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at levering af ydelser til fordel for umyndiggjorte voksne personer, som har til formål at beskytte de pågældende i forbindelse med dagligdags anliggender, hvis udførelse er betroet tjenesteyderen af en judiciel myndighed i henhold til loven, og hvor tjenesteyderens vederlag fastsættes af samme myndighed på grundlag af et fast beløb eller på grundlag af en konkret vurdering i den enkelte sag, navnlig på grundlag af den umyndiggjortes økonomiske situation — idet dette vederlag i øvrigt betales af staten i tilfælde af, at den umyndiggjorte er værdigt trængende — udgør økonomisk virksomhed som omhandlet i denne bestemmelse, når leveringen af disse ydelser foretages mod vederlag, når tjenesteyderen opnår indtægter af en vis varig karakter, og når størrelsen af den samlede godtgørelse for denne virksomhed fastsættes efter kriterier, der har til formål at sikre, at tjenesteyderens driftsomkostninger dækkes.
- 2) Artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således dels, at ydelser, der udføres til fordel for umyndiggjorte voksne personer, og som har til formål at beskytte de pågældende i forbindelse med dagligdags anliggender, udgør »levering af ydelser [...] med nær tilknytning til social bistand og social sikring«, dels at det ikke er udelukket, at en advokat, der leverer sådanne tjenesteydelser af social karakter, i forbindelse med den virksomhed, som vedkommende udøver, og inden for rammerne af de nævnte ydelser kan anerkendes som foretagende af almennyttig karakter, idet en sådan anerkendelse dog kun obligatorisk skal gives ved en judiciel myndigheds mellemkomst, såfremt den pågældende medlemsstat i forbindelse med en nægtelse af denne anerkendelse har overskredet grænserne for den skønsbeføjelse, som den har i denne henseende.
- 3) Princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er ikke til hinder for, at en afgiftsmyndighed pålægger visse transaktioner vedrørende en periode, der er afsluttet, merværdiafgift (moms) i en situation, hvor denne myndighed gennem flere år har accepteret den afgiftspligtige persons momsangivelser, som ikke har omfattet transaktioner af samme art i forbindelse med afgiftspligtige transaktioner, og hvor den afgiftspligtige ikke kan få den skyldige moms tilbagebetalt fra dem, der har betalt for disse transaktioner, idet det betalte vederlag da forudsættes allerede at inkludere denne moms.

(¹) EUT C 54 af 17.2.2020.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. april 2021 — M-GmbH mod Finanzamt für
Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Berlin-Brandenburg —
Tyskland)**

(Sag C-868/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 9 – afgiftspligtige personer – artikel 11 – medlemsstaternes mulighed for at betragte personer, der i retlig forstand er selvstændige, men finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden (»momsgruppe«), som én enkelt afgiftspligtig person – begrebet »finansielt nært tilknyttet« – national lovgivning, hvorefter personselskaber, hvis selskabsdeltagere ud over det beherskende selskab ikke kun er personer, som er finansielt indlemmet i det beherskende selskab, er udelukket fra at være medlem af en momsgruppe – retssikkerhed – foranstaltninger til at hindre skatte- og afgiftsunddragelse – proportionalitet – momsens neutralitet)

(2021/C 217/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M-GmbH

Sagsøgt: Finanzamt für Körperschaften

Konklusion

Artikel 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med retssikkerhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om afgiftsneutralitet, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som betinger et personselskabs mulighed for — med det beherskende selskabs virksomhed — at danne en gruppe af personer, der kan betragtes som én enkelt merværdiafgiftspligtig person, af, at selskabsdeltagerne i personselskabet ud over det beherskende selskab kun er personer, som er finansielt indlemmet i denne virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 9.3.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. april 2021 — FV mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-875/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – annulationssøgsmål – personalesag – bedømmelsesrapport – bedømmelseskriterier – regelmæssighed i arbejdet – forsinkelser – fremlæggelse af en lægeattest – omsorgspligt)

(2021/C 217/17)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: FV (ved avocat É. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) FV bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 9.3.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. april 2021 — FV mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-877/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – annulationssøgsmål – personalesag – bedømmelsesrapport – bedømmelseskriterier – regelmæssighed i arbejdet – forsinkelser – fremlæggelse af en lægeattest – omsorgspligt)

(2021/C 217/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: FV (ved avocat É. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) FV bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 9.3.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. april 2021 — Grupa Warzywna Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Polen)

(Sag C-935/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 273 – for høj ansættelse i en afgiftsangivelse af den moms, der skal betales tilbage – den afgiftspligtige persons fejlvurdering af, om en transaktion er afgiftspligtig – berigtigelse af afgiftsangivelsen efter en kontrol – sanktion svarende til et beløb på 20 % af det beløb, der var ansat for højt i forbindelse med den moms, der skulle betales tilbage – proportionalitetsprincip)

(2021/C 217/19)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grupa Warzywna Sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Konklusion

Artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som pålægger en afgiftspligtig person, der med urette har kvalificeret en transaktion, der er fritaget for merværdiafgift (moms), som momspligtig, en sanktion svarende til 20 % af det for højt ansatte beløb i forbindelse med den tilbagebetaling af moms, som den afgiftspligtige person uretmæssigt har anmodet om, for så vidt som denne sanktion finder anvendelse uden forskel på en situation, hvor uregelmæssigheden skyldes en fejlvurdering, som parterne i transaktionen har foretaget vedrørende spørgsmålet, om transaktionen var afgiftspligtig, og som er kendetegnet ved, at der hverken foreligger holdepunkter for at antage, at der er begået svig, eller er opstået et tab af indtægter for statskassen, og en situation, hvor sådanne særlige omstændigheder ikke foreligger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 8.6.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. april 2021 — Hengstenberg GmbH & Co. KG mod Spreewaldverein eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-53/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer – forordning (EU) nr. 1151/2012 – artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit – artikel 53, stk. 2, første afsnit – ændringer af varespecifikationer – druegurker fra Spreewald (Tyskland) »Spreewälder Gurken (BGB)« – væsentlige ændringer – indsigelsesprocedure – indsigelse mod ændringsansøgningen – klage over afgørelsen om imødekommelse af ansøgningen – begrebet »legitim interesse«)

(2021/C 217/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hengstenberg GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Spreewaldverein eV

Konklusion

Artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, sammenholdt med denne forordnings artikel 53, stk. 2, første afsnit, skal fortolkes således, at i forbindelse med proceduren for ansøgninger om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse kan enhver fysisk eller juridisk person, som faktisk eller potentielt, men dog ikke helt usandsynligt, kan blive økonomisk berørt af de ansøgte ændringer, godtgøre at have den »legitime interesse«, som kræves for at kunne rejse indsigelse mod den indgivne ændringsansøgning eller for at kunne påklage en afgørelse, hvorved denne ansøgning imødekommes, når risikoen for, at den pågældende persons interesser vil kunne lide skade, ikke er helt usandsynlig eller rent hypotetisk, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 15. april 2021 — Vogel Import Export NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien)

(Sag C-62/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 2658/87 – toldunion – fælles toldtarif – tarifiering – kombineret nomenklatur – toldpositioner – pos. 4407 og 4409 – høvlede træbrædder, hvor de fire kanter er blevet let afrundet i hele brættets længde)

(2021/C 217/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vogel Import Export NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2016/1821 af 6. oktober 2016, skal fortolkes således, at høvlede træbrædder, hvor de fire kanter er blevet let afrundet i hele brættets længde, ikke skal anses for profilerede og henhører under pos. 4407 heri.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Appel iværksat den 22. august 2020 af XH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 25. juni 2020 i sag T-511/18, XH mod Kommissionen

(Sag C-399/20 P)

(2021/C 217/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: XH (ved radca prawny E. Auleytner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 16. marts 2021 forkastede Domstolen (Syvende Afdeling) appellen, idet det var åbenbart, at den delvis ikke kunne antages til realitetsbehandling, delvis var ugrundet og pålagde XH at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 28. september 2020 af Lukáš Wagenknecht til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 17. juli 2020 i sag T-715/19, Wagenknecht mod Det Europæiske Råd

(Sag C-504/20 P)

(2021/C 217/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lukáš Wagenknecht (ved advokátka A. Koller)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Råd

Ved kendelse af 14. april 2021 har Domstolen (Ottende Afdeling) fastslået, at appellen skal forkastes, idet den delvis skal afvises, delvis er ugrundet, og at Lukáš Wagenknecht skal bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okrazhen sad Razgrad (Bulgarien) den 20. oktober 2020 — BNP Paribas Personal Finance S.A. og Bulgaria Branch mod T.G.M.

(Sag C-535/20)

(2021/C 217/24)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Okrazhen sad Razgrad

Parter i hovedsagen

Appellanter: BNP Paribas Personal Finance S.A. og Bulgaria Branch

Indstævnt: T.G.M.

Ved kendelse af 14. april 2021 fastslog Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) følgende:

Artikel 10, stk. 2, og artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽¹⁾ skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter det kræves, at alle bestanddele af en forbrugerkreditaftale skal fremstilles med samme skrifttype, samme skriftformat og samme skriftstørrelse, nemlig mindst skriftstørrelse 12.

⁽¹⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.

Appel iværksat den 12. november 2020 af Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre og Center for Independent Living Association til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 2. september 2020 i sag T-613/19, ENIL Brussels Office m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-622/20 P)

(2021/C 217/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre og Center for Independent Living Association (ved advocaat B. Van Vooren, advocaat P. Bogaert og advokat L. Gorywoda)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office)

Ved kendelse af 15. april 2021 traf Domstolen (Niende Afdeling) afgørelse om, at appellen skulle forkastes, idet det var åbenbart, at den savnede grundlag, og pålagde appellanterne at bære deres egne omkostninger.

Appel iværksat den 7. december 2020 af Laboratorios Ern, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 5. oktober 2020 i sag T-51/19 — Laboratorios Ern mod EUIPO — SBS Bilimseel Bio Çözümleer (apiheal)

(Sag C-667/20 P)

(2021/C 217/26)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Laboratorios Ern, S.A. (ved abogados T. González Martínez og R. Guerras Mazón)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 18. marts 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Laboratorios Ern bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 7. december 2020 af Laboratorios Ern, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 5. oktober 2020 i sag T-53/19 — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ mod EUIPO — Laboratorios Ern (apiheal)

(Sag C-678/20 P)

(2021/C 217/27)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Laboratorios Ern, S.A. (ved abogados T. González Martínez og R. Guerras Mazón)

De andre parter i appelsagen: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 18. marts 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Laboratorios Ern bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg den 17. februar 2021 — QB mod Daimler AG

(Sag C-100/21)

(2021/C 217/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Ravensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: QB

Sagsøgt: Daimler AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Sigter artikel 18, stk. 1, artikel 26, stk. 1, og artikel 46 i direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007 ⁽²⁾ også mod at beskytte individuelle bilkøberes interesser?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

2) Omfatter dette også en individuel bilkøbers interesse i ikke at købe en bil, som ikke opfylder de EU-retlige krav, navnlig ikke en bil, som er forsynet med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

3) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en køber, der uden at ønske det har købt en bil, som af fabrikanten er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, kun undtagelsesvis kan gøre civilretlige krav om erstatning uden for kontraktforhold gældende over for fabrikanten, navnlig også et krav om tilbagebetaling af den købspris, der er betalt for bilen, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen, nemlig hvis fabrikanten har handlet forsætligt og i strid med god tro?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

- 4) Er det påbudt i henhold til EU-retten, at der foreligger et civilretligt erstatningskrav uden for kontraktforhold for bilkøberen mod bilfabrikanten ved enhver culpøs (uagtsom eller forsætlig) handling fra fabrikantens side med hensyn til markedsføring af en bil, som er udstyret med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007?

Uafhængigt af besvarelsen af det første til fjerde spørgsmål:

- 5) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en bilkøber i henhold til national ret må tåle modregning af fordelene ved den faktiske benyttelse af bilen, hvis den pågældende af fabrikanten i form af erstatning uden for kontraktforhold kræver tilbagebetaling af købsprisen for en bil, som er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- 6) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis denne fordel ved benyttelsen beregnes ud fra den fulde købspris, uden at der foretages et fradrag på grund af bilens reducerede værdi som følge af monteringen af en ulovlig manipulationsanordning og/eller med hensyn til den af køberen ikke ønskede benyttelse af en bil, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten?

Uafhængigt af besvarelsen af det første til sjette spørgsmål:

- 7) Er § 348, stk. 3, i Zivilprozeßordnung (den tyske retsplejelov), for så vidt som denne bestemmelse også vedrører afsigelse af forelæggelseskendelser i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, uforenelig med de nationale domstoles forelæggelseskompetence i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, således at den ikke kan anvendes på afsigelser af forelæggelseskendelser?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) (EUT 2007, L 263, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20.6.2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT 2007, L 171, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Italien) den 18. februar 2021 — KW mod Autonome Provinz Bozen

(Sag C-102/21)

(2021/C 217/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KW

Sagsøgt: Autonome Provinz Bozen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udløb den støtte, der blev godkendt ved Kommissionens beslutning SA.32113 (2010/N) af 25. juli 2012, på 80 procent til opførelse af små vandkraftværker til produktion af elektrisk energi til selvforsyning fra vedvarende energikilder til fordel for bjerghytter og shelters i det højalpne område, der ikke kan tilsluttes elnettet uden en passende teknisk og økonomisk indsats, den 31. december 2016?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:
- 2.1 Skal artikel 20 i forordning (EU) 2015/1589 (¹) fortolkes således, at Kommissionen i tilfælde af misbrug af støtte skal træffe en afgørelse om påbud om tilbagebetaling, før de statslige myndigheder griber ind?

- 2.2 Er den nævnte støtte som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF forenelig med det indre marked, for så vidt som den har til formål at fremme udviklingen af visse økonomiske regioner, eller kan den fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne?

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Italien) den 18. februar 2021 — SG mod Autonome Provinz Bozen

(Sag C-103/21)

(2021/C 217/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SG

Sagsøgt: Autonome Provinz Bozen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udløb den støtte, der blev godkendt ved Kommissionens beslutning SA.32113 (2010/N) af 25. juli 2012, på 80 procent til opførelse af små vandkraftværker til produktion af elektrisk energi til selvforsyning fra vedvarende energikilder til fordel for bjerghytter og shelters i det højalpine område, der ikke kan tilsluttes elnettet uden en passende teknisk og økonomisk indsats, den 31. december 2016?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:
 - 2.1 Skal det da endvidere undersøges, om artikel 20 i forordning (EU) 2015/1589 (¹) skal fortolkes således, at Kommissionen i tilfælde af misbrug af støtte skal træffe en afgørelse om påbud om tilbagebetaling, før de statslige myndigheder griber ind?
 - 2.2 Skal det undersøges, om den nævnte støtte som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF er forenelig med det indre marked, for så vidt som den har til formål at fremme udviklingen af visse økonomiske regioner, eller om den kan fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne?

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal du travail de Liège (Belgien) den 4. marts 2021 — EV mod Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Sag C-134/21)

(2021/C 217/31)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EV

Sagsøgt: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Domstolen (Femte Afdeling) har ved kendelse af den 26. marts 2021 besluttet følgende:

Artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en medlemsstat over for en ansøger, der har anlagt et søgsmål til prøvelse af en afgørelse om overførsel til en anden medlemsstat som omhandlet i denne forordnings artikel 26, stk. 1, vedtager indledende foranstaltninger til denne overførsel såsom anvisning af en plads i et bestemt modtagelsescenter, hvor de indkvarterede personer modtager støtte til at forberede overførslen.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 9. marts 2021 —
RW mod Österreichische Post AG**

(Sag C-154/21)

(2021/C 217/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Obersten Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RW

Sagsøgt: Österreichische Post AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 1, litra c) ⁽¹⁾ fortolkes således, at retten til adgang er begrænset til oplysninger om kategorier af modtagere, såfremt konkrete modtagere ved planlagte videregivelser endnu ikke ligger fast, men at denne ret nødvendigvis også omfatter modtagere af disse videregivelser, når der allerede er blevet videregivet oplysninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 11. marts 2021 —
Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado og Partido político VOX mod Lluís Puig Gordi, Carles
Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta
Rovira Vergés og Anna Gabriel Sabaté**

(Sag C-158/21)

(2021/C 217/33)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Anklagere: Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado og Partido político VOX

Anklagede: mod Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés og Anna Gabriel Sabaté

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Giver rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾ den fuldbyrdende judicielle myndighed mulighed for at afslå overgivelsen af den eftersøgte person i henhold til en europæisk arrestordre på grundlag af de grunde til afslag, der er fastsat i dens nationale ret, men som ikke som sådan er fastsat i rammeafgørelsen?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende og med henblik på at sikre gyldigheden af en europæisk arrestordre og effektivt at gøre brug af det retsmiddel, der er fastsat i artikel 15, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584/RIA:

Skal den udstedende judicielle myndighed undersøge og analysere forskellige medlemsstaters interne retsorden for at tage hensyn til eventuelle grunde til afslag på at fuldbyrde en europæisk arrestordre, som ikke er fastsat i rammeafgørelse 2002/584/RIA?

- 3) Henset til besvarelsen af de foregående spørgsmål og henset til den omstændighed, at den udstedende judicielle myndigheds kompetence til at udstede en europæisk arrestordre i henhold til artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA er fastsat i medfør af udstedelsesstatens interne retsorden, gælder da følgende:

Skal rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed kan anfægte den udstedende judicielle myndigheds kompetence til at handle i den pågældende straffesag og afslå overgivelsen med den begrundelse, at den ikke er kompetent til at udstede arrestordren?

- 4) Hvad angår den fuldbyrdende judicielle myndigheds eventuelle mulighed for at efterprøve overholdelsen af den eftersøgte grundlæggende rettigheder i udstedelsesstaten:

- 4.1. Giver rammeafgørelse 2002/584/RIA den fuldbyrdende judicielle myndighed mulighed for at afslå overgivelse af den eftersøgte person med den begrundelse, at der er risiko for, at den pågældendes grundlæggende rettigheder tilsidesættes i den udstedende medlemsstat på grundlag af en udtalelse fra en arbejdsgruppe, der er forelagt den fuldbyrdende nationale myndighed af den eftersøgte person selv?

- 4.2. Under henvisning til det foregående spørgsmål, udgør en sådan udtalelse da et objektivt, pålideligt, præcist og behørigt ajourført forhold, der i lyset af Domstolens praksis begrundet et afslag på overgivelse af den eftersøgte på grund af en alvorlig risiko for overtrædelse af dennes grundlæggende rettigheder?

- 4.3. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, hvilke elementer kræves i henhold til EU-retten for, at en medlemsstat kan fastslå, at der i den udstedende medlemsstat foreligger en risiko for krænkelse af grundlæggende rettigheder, som den eftersøgte påberåber sig, og som begrundet afslaget på fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre?

- 5) Er det af betydning for besvarelsen af de foregående spørgsmål, at den person, der begæres udleveret, for domstolene i udstedelsesstaten, endog i to instanser, har kunnet påberåbe sig beskyttelsen af sine grundlæggende rettigheder, anfægte den udstedende judicielle myndigheds kompetence og den arrestordre, der er udstedt over for ham?

- 6) Er det af betydning for besvarelsen af de foregående spørgsmål, når den fuldbyrdende judicielle myndighed afslår at fuldbyrde en europæisk arrestordre af grunde, som ikke udtrykkeligt er fastsat i rammeafgørelse 2002/584/RIA, navnlig på grund af den udstedende judicielle myndigheds manglende kompetence og den alvorlige risiko for krænkelse af grundlæggende rettigheder i udstedelsesstaten, uden at den har anmodet den udstedende judicielle myndighed om de specifikke supplerende oplysninger, der ligger til grund for denne afgørelse?

- 7) Såfremt det følger af besvarelsen af de foregående spørgsmål, at rammeafgørelse 2002/584/RIA under de foreliggende omstændigheder er til hinder for et afslag på overgivelse af en person på grundlag af ovennævnte grunde til afslag:

Er rammeafgørelse 2002/584/RIA til hinder for, at den forelæggende ret udsteder en ny europæisk arrestordre mod den samme person og rettet til den samme medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT 2002, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei conti — Sezione regionale di controllo per la Campania (Italien) den 10. marts 2021 — Comune di Camerota

(Sag C-161/21)

(2021/C 217/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei conti — Sezione regionale di controllo per la Campania

Part i hovedsagen

Sagsøger: Comune di Camerota

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 2 TEU (hvad særligt angår retsstatsprincippet) og 19 TEU, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 120, stk. 1, TEUF og artikel 126, stk. 1, TEUF, artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra b), og artikel 12 i direktiv 2011/85/EU ⁽¹⁾, artikel 5 i forordning (EU) nr. 473/2013 ⁽²⁾ samt de EU-retlige principper om proportionalitet, loyalt samarbejde og effektiv virkning, som følger af artikel 4 TEU og 5 TEU, til hinder for en fortolkning og anvendelse af en national nødlovgivning såsom artikel 53, stk. 8, i lovdekret nr. 104 af 14. august 2020, som ændret og ophøjet til lov ved lov nr. 126 af 13. oktober 2020, hvorefter denne lovgivning, om end kun midlertidigt (fra den 15. august 2020 til den 30. juni 2021 og således langt ud over varigheden af undtagelsestilstanden), forhindrer en effektiv og rettidig domstolskontrol af overholdelsen af budgetreglerne, som i overensstemmelse med de nationale forfatningsmæssige og lovgivningsmæssige rammer er tillagt uafhængige, specialiserede domstole på regnskabsområdet, såsom Corte di conti (revisionsret), ved navnlig at suspendere de retslige kontrolfunktioner over for lokale enheder, som er i en situation med strukturel ubalance, der kan medføre sammenbrud, som har indledt et langvarigt saneringsforløb, og som netop af denne grund, og på grund af de vanskeligheder, der følger af sundhedskrisen, mere end andre enheder har brug for at være underlagt et effektivt og rettidigt uafhængigt tilsyn, som kan forhindre, at den økonomiske krise forværres, og at afvigelse fra saneringsforløbet bliver uafvendelig og fører til den pågældende enheds sammenbrud?
- 2) Er artikel 3, stk. 3, TEU, artikel 3, stk. 1, litra b), TEUF, artikel 119, stk. 1 og 2, TEUF og artikel 120 TEUF, artikel 1 og 4 i direktiv 2011/7/EU ⁽³⁾ samt protokol (nr. 27) om det indre marked og konkurrence til hinder for en fortolkning og anvendelse af en national nødlovgivning såsom artikel 53, stk. 9, i lovdekret nr. 104 af 14. august 2020, som ændret og ophøjet til lov ved lov nr. 126 af 13. oktober 2020, hvorefter denne lovgivning, fra den 15. august 2020 til den 30. juni 2021, tillader en ny suspension af tvangsfuldbyrdsprocedurer indledt af kreditorer mod enheder, hvis genopretningsplan er blevet godkendt, idet denne suspension alene er begrundet i sundhedskrisen og følger sig til den, som disse enheder allerede er blevet indrømmet i henhold til artikel 243a, stk. 4, sammenholdt med artikel 243c, stk. 5, i Testo unico degli enti locali (konsolideret lov om de lokale enheder), uden at den ledsages af en procedure for insolvensbehandling, der kunne udgøre en alternativ måde til fyldestgørelse af fordringer, med de følger, som denne nye og lange suspension af tvangsfuldbyrdsprocedurerne har i form af yderligere forværring af forsinkelserne i de offentlige myndigheders betalinger og følgelig for beskyttelsen af konkurrencen og for kreditorvirksomhedernes konkurrenceevne?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/85/EU af 8.11.2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT 2011, L 306, s. 41).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21.5.2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (EUT 2013, L 140, s. 11).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16.2.2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT 2011, L 48, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 22. marts 2021 — GL m.fl. mod Volkswagen AG og Audi AG

(Sag C-178/21)

(2021/C 217/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Ravensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: GL, DV og UK

Sagsøgte: Volkswagen AG og Audi AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Sigter artikel 18, stk. 1, artikel 26, stk. 1, og artikel 46 i direktiv 2007/46/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007⁽²⁾, også mod at beskytte individuelle bilkøberes interesser?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

- 2) Omfatter dette også en individuel bilkøbers interesse i ikke at købe en bil, som ikke opfylder de EU-retlige krav, navnlig ikke en bil, som er forsynet med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007?

Uafhængigt af besvarelsen af det første og andet spørgsmål:

- 3) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en køber, der uden at ønske det har købt en bil, som af fabrikanten er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, kun undtagelsesvis kan gøre civilretlige krav om erstatning uden for kontraktforhold gældende over for fabrikanten, navnlig også et krav om tilbagebetaling af den købspris, der er betalt for bilen, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen, nemlig hvis fabrikanten har handlet forsætligt og i strid med god tro?

I bekræftende fald:

- 4) Er det påbudt i henhold til EU-retten, at der foreligger et civilretligt erstatningskrav uden for kontraktforhold for bilkøberen mod bilfabrikanten ved enhver culpøs (uagtsom eller forsætlig) handling fra fabrikantens side med hensyn til markedsføring af en bil, som er udstyret med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007?

Uafhængigt af besvarelsen af det første til fjerde spørgsmål:

- 5) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en bilkøber i henhold til national ret må tåle modregning af fordelen ved den faktiske benyttelse af bilen, hvis den pågældende af fabrikanten i form af erstatning uden for kontraktforhold kræver tilbagebetaling af købsprisen for en bil, som er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen?

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende:

- 6) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis denne fordel ved benyttelsen beregnes ud fra den fulde købspris, uden at der foretages et fradrag på grund af bilens reducerede værdi som følge af monteringen af en ulovlig manipulationsanordning og/eller med hensyn til den af køberen ikke ønskede benyttelse af en bil, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten?

Uafhængigt af besvarelsen af det første til sjette spørgsmål:

- 7) Er § 348, stk. 3, nr. 2, i Zivilprozeßordnung (den tyske retsplejelov), for så vidt som denne bestemmelse også vedrører afsigelse af forelæggelseskendelser i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, uforenelig med de nationale domstoles forelæggelseskompetence i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, således at den ikke kan anvendes på afsigelser af forelæggelseskendelser?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) (EUT 2007, L 263, s. 1)
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20.6.2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT 2007, L 171, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles
(Belgien) den 24. marts 2021 — Christian Louboutin mod Amazon.com, Inc. og
Amazon Services LLC**

(Sag C-184/21)

(2021/C 217/36)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christian Louboutin

Sagsøgte: Amazon.com, Inc. og Amazon Services LLC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001 (¹) af 14. juni 2017 om EU-varemærker fortolkes således, at brugen af et tegn, der er identisk med et varemærke, i en reklame, der vises på et websted principielt kan tilregnes webstedets operatør, såfremt operatøren i bevidstheden hos en internetbruger, der er almindeligt oplyst og rimeligt opmærksom, har spillet en aktiv rolle i forbindelse med udarbejdelsen af reklamen, eller såfremt reklamen af en sådan internetbruger kan opfattes som en del af operatørens egen kommercielle kommunikation?

Vil en sådan opfattelse blive påvirket af:

- den omstændighed, at operatøren er en anerkendt forhandler af meget forskelligartede varer, herunder varer af samme kategori som dem, der reklameres for
- den omstændighed, at den således viste reklame indeholder en overskrift, hvori servicemærket for denne operatør er gengivet, idet dette varemærke er anerkendt som forhandlermærke
- eller den omstændighed, at operatøren samtidigt med denne visning udbyder tjenester, der sædvanligvis udbydes af forhandlere af varer af samme kategori som den vare, der reklameres for, henhører under?

- 2) Skal artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001 om EU-varemærker fortolkes således, at en erhvervsmæssig forsendelse uden varemærkeindehaverens samtykke til den endelige forbruger af en vare, der er forsynet med et tegn, der er identisk med varemærket, alene udgør en brug, der kan tilregnes afsenderen, såfremt sidstnævnte har et faktisk kendskab til, at dette tegn er anbragt på varen?

Er en sådan afsender bruger af det pågældende tegn, såfremt vedkommende selv eller en dertil forbundet økonomisk enhed over for den endelige forbruger har oplyst at ville varetage forsendelsen, efter at vedkommende selv eller en dertil forbundet økonomisk enhed har oplagret varen med henblik på forsendelse?

Er en sådan afsender bruger af det pågældende tegn, såfremt vedkommende selv eller en dertil forbundet økonomisk enhed på forhånd har bidraget aktivt til erhvervsmæssig visning af en reklame for en vare, der er forsynet med dette tegn, eller har registreret den endelige forbrugers bestilling under henvisning til denne reklame?

(¹) EUT 2017, L 154, s. 1.

Appel iværksat den 29. marts 2021 af Giacomo Santini m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 10. februar 2021 i forenede sager T-345/19, T-346/19, T-364/19 — T-366/19, T-372/19 — T-375/19 og T-385/19, Santini m.fl. mod Parlamentet

(Sag C-198/21 P)

(2021/C 217/37)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Giacomo Santini, Marco Cellai, Domenico Ceravolo, Natalino Gatti, Antonio Mazzone, Luigi Moretti, Gabriele Sboarina, Lina Wuhler, Patrizia Capraro og Luciana Meneghini (ved advokat M. Paniz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanternes påstande

- Den appellerede dom ophæves som følge af den fejl, der blev begået i forbindelse med anvendelsen af retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet og de rettigheder, som er sikret ved chartret, med hensyn til en uberettiget og uforholdsmæssig krænkelse af ejendomsretten, eftersom det heri fejlagtigt blev fastslået, at de omtvistede foranstaltninger lovligt kunne støttes på bilag III til omkostningsregulativet, eftersom foranstaltningerne fejlagtigt blev anset for at udgøre sædvanlige administrative retsakter, som er eller kan delegeres til kontorchefen, og eftersom dens *raisonnement* vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten er behæftet med alvorlige unøjagtigheder, er ufuldstændig og vildledende.
- Følgelig annulleres samtlige omtvistede retsakter, meddelelser og/eller afgørelser.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellerterne fremsat seks anbringender.

1. **Det første anbringende: Retlig og/eller faktisk fejl, idet det blev fastslået, at den omtvistede foranstaltning alene påvirker størrelsen af pensionen og ikke selve retten til pension samt tidspunktet for erhvervelsen af denne ret, og idet Retten fastslog, at foranstaltningen er forenelig med EU-rettens almindelige principper og chartret om grundlæggende rettigheder.** Appellerterne gør gældende, at den appellerede dom er ulovlig, eftersom retten til pension og kravet om pensionens størrelse er forvekslet, eftersom den udelukker anvendelsen af princippet om, at retten til pension er uforanderlig, til trods for, at dette princip finder anvendelse, eftersom der uretmæssigt ikke er taget hensyn til, at de beslutninger, der blev truffet vedrørende appellanternes livrente, ikke alene har udmøntet sig i en nedsættelse af pensionen, men også i en gennemgribende reform af pensionsordningen, hvilket med tilbagevirkende kraft og permanent har påvirket tidspunktet for, hvornår retten til en livrente — som allerede er tildelt, modtaget for flere år siden og indgår i appellanternes formue — indtræder, og eftersom der fejlagtigt ikke blev taget hensyn til, at Parlamentet havde undladt at undersøge, om de omtvistede foranstaltninger er forenelige med EU-retten, og der ikke blev givet nogen som helst begrundelse herfor.

2. **Det andet anbringende: Retlige fejl i forbindelse med fortolkningen af artikel 75 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, artikel 28 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, bilag I, II og III til omkostningsregulativet. Tilsidesættelse af retten til pension, af de almindelige principper og chartret om grundlæggende rettigheder.** Appellanterne gør gældende, at den appellerede dom er ulovlig som følge af en fejlagtig fortolkning af retningslinjerne, eftersom bilag III til omkostningsregulativet blev anset for fortsat at være gyldigt og tillagt fuld virkning til trods for, at det tydeligvis var ophævet, og der ikke fandtes nogen udtrykkelig bestemmelse, der foreskrev, at det stadig var gyldigt, og eftersom der uretmæssigt ikke blev taget hensyn til, at betingelserne for at erhverve en ret til pension i den foreliggende sag blev ændret til at gå videre end anvendelsesområdet for artikel 2 i bilag III, hvorved EU-rettens almindelige principper og de generelle principper i chartret om grundlæggende rettigheder blev tilsidesat.
3. **Det tredje anbringende. Retlig og/eller faktisk fejl, idet det blev fastslået, at den omtvistede foranstaltning er forenelig med EU-rettens almindelige principper, chartret om grundlæggende rettigheder, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet, lighedsprincippet og ejendomsretten.** Appellanterne har gjort gældende, at den appellerede dom er ulovlig, eftersom det heri blev fastslået, at de omtvistede foranstaltninger er forenelige med EU-retten og de generelle principper i chartret om grundlæggende rettigheder, uden at der behørigt var taget hensyn til de specifikke omstændigheder i den omhandlede sag, og samtidig med at retningslinjerne var fortolket fejlagtigt, eftersom der ikke blev taget hensyn til beviserne, herunder dokumentationen for de mange forsikringer, som appellanterne havde fået — om, at de ville bevare de pågældende rettigheder, og at disse ville forblive uændrede — eftersom der ikke blev taget hensyn til, at de omtvistede foranstaltninger er ubegrundede, hvilket har medført et åbenlyst uforholdsmæssigt og fuldstændigt uberettiget indgreb.
4. **Det fjerde anbringende. Retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af artikel 74 og 75 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og bilag III til omkostningsregulativet.** Appellanterne har gjort gældende, at den appellerede dom er ulovlig, eftersom det fejlagtigt blev fastslået, at de omtvistede foranstaltninger lovligt kunne støttes på bilag III til omkostningsregulativet til trods for, at dette bilag ikke længere var gyldigt, da det i mellemtiden var blevet ophævet.
5. **Det femte anbringende. Retlig fejl i forbindelse med vurderingen af, om de processuelle regler var tilsidesat: kompetence.** Appellanterne har gjort gældende, at den appellerede dom er ulovlig, eftersom det heri fejlagtigt blev fastslået, at kontorchefen for afdelingen »Medlemmernes Vederlag og Sociale Rettigheder« havde kompetence til at vedtage de omtvistede foranstaltninger, selv om disse retsakter ikke kunne delegeres, idet der var tale ekstraordinære forvaltningsakter, der henhører under Europa-Parlamentets præsidiiums kompetence.
6. **Sjette anbringende. Retlig fejl i forbindelse med vurderingen af, om de processuelle regler var tilsidesat: begrundelse.** Appellanterne har gjort gældende, at den appellerede dom er ulovlig, eftersom det heri fejlagtigt blev fastslået, at der var givet en begrundelse, som var passende, selv om der rent faktisk ikke var givet nogen begrundelse, eftersom der ikke blev taget hensyn til, at Europa-Parlamentet var forpligtet til at gennemføre en forenelighedsvurdering, der skulle begrundes tilstrækkeligt, og at en sådan forenelighedsvurdering ikke blev gennemført, og at der heller ikke blev givet nogen begrundelse, og eftersom der blev henvist til artikel 1, stk. 7, i afgørelse nr. 14/2018 som retsgrundlag, selv om der er tale om en ikke gældende bestemmelse, der blev annulleret af deputeretkammeret ved afgørelse nr. 2/2020, hvilket allerede fremgik af sagsakterne.

Appel iværksat den 30. marts 2021 af ABLV Bank AS under likvidation til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Udvidede Afdeling) den 20. januar 2021 i sag T-758/18, ABLV Bank mod SRB

(Sag C-202/21 P)

(2021/C 217/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ABLV Bank AS under likvidation (ved Rechtsanwalt O. Behrends)

De andre parter i appelsagen: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— SRB's afgørelse af 17. oktober 2018 over for ABLV Bank AS annulleres.

- SRB tilpligtes at betale appellantens omkostninger og sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen.
- I det omfang Domstolen ikke er i stand til at træffe afgørelse om realiteten, hjemvises sagen til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens fremsat tretten anbringender.

Første anbringende om, at Retten har fejlfortolket artikel 70, stk. 4, i SRM-forordningen ⁽¹⁾.

Andet anbringende om, at den appellerede dom hviler på en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 12 i delegeret forordning 2015/63 ⁽²⁾.

Tredje anbringende om, at Retten begik en fejl med hensyn til relevansen af artikel 7 i delegeret forordning 2017/2361 ⁽³⁾ for fortolkningen af artikel 12, stk. 2, i delegeret forordning 2015/63.

Fjerde anbringende om, at Retten begik en fejl med hensyn til den korrekte fortolkning og anvendelse af princippet om ugrundet berigelse.

Femte anbringende om, at Retten ikke tog stilling til appellantens ulovlighedsindsigelse med hensyn til den bestemmelse, der finder anvendelse i den foreliggende sag.

Sjette anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved at finde, at SRB's tilbagebetaling af ex ante-bidrag i henhold til SRB's afgørelse SRB/ES/SRF/2018/03, der i medfør af de samme bestemmelser juridisk set skyldes, som en simpel praksis var uden betydning.

Syvende anbringende om, at Retten begik en fejl med hensyn til fortolkningen og relevansen af artikel 17 i delegeret forordning 2015/63.

Ottende anbringende om, at Retten begik en fejl med hensyn til den retlige relevans af, at der foreligger uigenkaldelige betalingsforpligtelser.

Niende anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at tage stilling til appellantens anbringender vedrørende anmodningen om tilbagebetaling af saldoen for 2015-bidrag.

Tiende anbringende om, at Retten begik en fejl med hensyn til retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning.

Ellevte anbringende om, at Retten begik en fejl med hensyn til anvendelsen af proportionalitetsprincippet.

Tolvte anbringende om, at den appellerede dom hviler på en urigtig anvendelse af princippet om nemo auditor.

Trettende anbringende om, at den appellerede dom hviler på en fejlagtig anvendelse af kravet om at give begrundelse (artikel 296 TEUF).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2361 af 14.9.2017 om den endelige ordning for bidrag til Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter (EUT 2017, L 337, s. 6).

Appel iværksat den 2. april 2021 af Den Europæiske Investeringsbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 27. januar 2021 i sag T-9/19, ClientEarth mod EIB

(Sag C-212/21 P)

(2021/C 217/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved T. Gilliams, G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: ClientEarth og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Den appellerede dom som angivet i domskonklusionen ophæves i sin helhed.
- Hvis Domstolen finder, at sagen er moden til påkendelse, træffes der afgørelse om frifindelse i første instans.
- ClientEarth tilpligtes at betale begge parters sagsomkostninger i både appelsagen og sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat tre appelanbringender.

For det første blev det i den appellerede dom fejlagtigt fastslået, at EIB's anbringende om bankens uafhængighed med hensyn til sine finansielle transaktioner måtte afvises. Retten undlod at tage hensyn til bestemmelser i den primære EU-ret, som støtter EIB's anbringende, anvendte begrundelsespligten forkert og gengav EIB's svar på EIB's anmodning om intern prøvelse på grundlag af Århusforordningens artikel 10 (⁽¹⁾) urigtigt. Som følge heraf fortolkede Retten definitionen af »forvaltningsakt« i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra g), fejlagtigt.

For det andet blev det i den appellerede dom fejlagtigt fastslået, at EIB's bestyrelses afgørelse af 12. april 2018 om godkendelse af et forslag til finansiering af et projekt vedrørende opførelse af et biomassekraftværk i Curtis (Spanien) udgør en forvaltningsakt, som har »bindende og eksterne virkninger« som omhandlet i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra g). Retten tilsidesatte princippet om, at den primære EU-ret har forrang i forhold til sekundær EU-ret og internationale aftaler, undlod at tage hensyn til artikel 271, litra c), TEUF og artikel 263, stk. 4, TEUF og anvendte artikel 263 TEUF forkert.

For det tredje blev det i den appellerede dom fejlagtigt fastslået, at EIB's bestyrelses afgørelse af 12. april 2018 udgjorde en forvaltningsakt, som var vedtaget »i henhold til miljølovgivningen« som omhandlet i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra g). Retten fortolkede definitionen i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra f), fejlagtigt, undlod at angive det korrekte retsgrundlag for den omhandlede afgørelse og foretog en inkonsekvent fortolkning af Århusforordningen i lyset af Århuskonventionen.

(⁽¹⁾) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s 13).

**Appel iværksat den 6. april 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Anden Udvidede Afdeling) den 27. januar 2021 i sag T-9/19, ClientEarth mod EIB**

(Sag C-223/21 P)

(2021/C 217/40)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Blanc og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: ClientEarth og Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- ClientEarth tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremsat tre appelanbringender.

Retlige fejl ved anvendelsen af princippet om overensstemmende fortolkning med hensyn til Århuskonventionen og ved fortolkningen af Århuskonventionens artikel 2 og 9 (det første anbringende vedrører den appellerede doms præmis 107 og 125-126).

Retlig fejl ved fortolkningen af Århusforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 1, litra g), om begrebet »forvaltningsakt«. Dette anbringende er opdelt i tre led.

- Retlig fejl ved fortolkningen af begrebet »lovgivning« i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra f) (dette led af det andet anbringende vedrører den appellerede doms præmis 121-124).
- Retlig fejl ved fortolkningen af begrebet »individuel foranstaltning« i Århusforordningens artikel 2, stk. 1, litra g) (dette led af det andet anbringende vedrører den appellerede doms præmis 126-142).
- Retlig fejl ved fortolkningen af ordene »bindende og eksterne virkninger« i samme bestemmelse (dette led af det andet anbringende vedrører den appellerede doms præmis 149-173).

Tilsidesættelse af artikel 271, litra c), TEUF (dette appelanbringende vedrører den appellerede doms præmis 89-92, 150-152 og 169-171).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 8. april 2021 — Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità di Dublino mod CZA

(Sag C-228/21)

(2021/C 217/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Appellant: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità di Dublino

Indstævnt: CZA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4 i forordning (EU) nr. 604/2013 ⁽¹⁾ fortolkes således, at det i den klage, der i overensstemmelse med forordningens artikel 27 kan indgives over en afgørelse om overførsel, som en medlemsstat har truffet efter proceduren i forordningens artikel 26 og på grundlag af tilbagetagelsespligten i henhold til forordningens artikel 18, stk. 1, litra b), kun er muligt at påberåbe sig, at den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om overførsel, ikke har udleveret den i forordningens artikel 4, stk. 2, fastsatte informationsfolder?
- 2) Skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at beslutte at annullere afgørelsen om overførsel?
- 3) Såfremt spørgsmål 2) besvares benægtende, skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, da fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at vurdere relevansen af denne tilsidesættelse i lyset af de af klageren anførte omstændigheder og kan stadfæste afgørelsen om overførsel i alle situationer, hvor der ikke fremkommer grunde til at træffe en afgørelse om overførsel med andet indhold?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 9. april 2021 — Le Port de Bruxelles mod Infrabel SA og Région de Bruxelles-Capitale mod Infrabel SA

(Sag C-229/21)

(2021/C 217/42)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Le Port de Bruxelles og Région de Bruxelles-Capitale

Sagsøgt: Infrabel SA

Andre parter: Région de Bruxelles-Capitale, Le Port de Bruxelles og Lineas SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ⁽¹⁾ af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU, alene eller sammenholdt med andre af denne forordnings bestemmelser, fortolkes således, at den, når en indlandshavn — som indgår i hovednettet — allerede er forbundet med vejnettet og jernbanenet, pålægger pligten til at opretholde og vedligeholde disse to forbindelser eller pligten til at undlade at nedlægge den ene af dem, uanset om det kun er som følge af manglende vedligeholdelse?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 348, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 12. april 2021 — RAIFFEISEN LEASING, trgovina in leasing d. o. o. mod Republikken Slovenien

(Sag C-235/21)

(2021/C 217/43)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: RAIFFEISEN LEASING, trgovina in leasing d. o. o.

Indstævnt: Republikken Slovenien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en skriftlig aftale kun anses for en faktura som omhandlet i momsdirektivets artikel 203 ⁽¹⁾, såfremt den indeholder alle de oplysninger, som skal anføres på en faktura i henhold til momsdirektivets kapitel 3 »Fakturering«?

Eller, såfremt spørgsmålet besvares benægtende:

- 2) På grundlag af hvilke oplysninger eller under hvilke omstændigheder kan en skriftlig aftale i alle tilfælde anses for (også) at være en faktura, som udløser pligten til at indbetale moms i henhold til momsdirektivets artikel 203?

Eller nærmere bestemt:

- 3) Kan en skriftlig aftale, som to momspligtige personer indgår vedrørende en levering af varer eller ydelser, anses for en faktura som omhandlet i momsdirektivets artikel 203, såfremt der af denne aftale fremgår et udtrykkeligt og objektivt genkendeligt ønske fra leverandørens side, i dennes egenskab af aftalepart, om at udstede en faktura for en specifik transaktion, hvoraf kunden kan udlede en begrundet formodning om på grundlag af aftalen at kunne fradrage den indgående moms?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Appel iværksat den 14. april 2021 af Petr Fryč til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 11. februar 2021 i sag T-92/20, Fryč mod Kommissionen

(Sag C-239/21 P)

(2021/C 217/44)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Petr Fryč (ved advokátka Š. Oharková)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Sagen hjemvises til Retten, som ligeledes anmodes om at undersøge de argumenter, der er indeholdt i replikken af 2. oktober 2020, eftersom de var udeladt af den appellerede afgørelse fra Retten.
- Såfremt sagen ikke hjemvises til Retten med henblik på fornyet undersøgelse fastslås det, at EU-institutionerne har begået en alvorlig tilsidesættelse af deres forpligtelser og har påført appellanten en skade, eftersom:
 - a) Europa-Kommissionen vedtog den generelle gruppefritagelsesforordning i en form, der bl.a. overskred grænserne for Kommissionens retlige beføjelser i henhold til traktaterne, der ikke sikrer overholdelse af de forfatningsmæssige principper om, at indgreb i konkurrencen, der påvirker det indre marked, kun undtagelsesvis må finde sted og skal begrundes, og der ulovligt tillod, at der blev indført statsstøtte i medfør af OPVI-programmet, som skadede den økonomiske virksomhed, som appellanten udøver.
 - b) Europa-Kommissionen ved afgørelse af 3. december 2007 vedtog det operationelle program, der tilsidesætter traktaterne og chartret, og undlod at offentliggøre denne afgørelse.
 - c) Europa-Kommissionen ikke handlede korrekt, da den behandlede appellants klage, om at OPVI er ulovlig, for så vidt som den hverken undersøgte omstændighederne ved vedtagelsen og anvendelsen af OPVI-programmet eller gav en passende begrundelse for at afslå appellants klage.
 - d) Retten afslog at realitetsbehandle påstanden om annullation af den generelle gruppefritagelsesforordning og afviste søgsmålet som åbenbart ugrundet, hvorved den tilsidesatte sin forfatningsmæssige forpligtelse til at overholde proportionalitetsprincippet og med en ensidig, unødvendigt formalistisk tilgang tilsidesatte appellants forfatningsmæssige rettigheder til effektive retsmidler og en upartisk domstol.
- Kommissionen tilpligtes inden for tre dage, fra dommen bliver endelig, at betale appellanten 4 800 000 EUR i skadeserstatning for ovennævnte.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants omkostninger til advokatbistand.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat følgende anbringender til støtte for appellen:

1. Det første appelanbringende er støttet på virkningerne af den nuværende statsstøtteordning, som skaber en unaturlig og skadelig ændring af hele økonomiens opbygning. Hele markedets funktion fordrejes således, og de økonomiske regler tilsidesættes, eftersom et godt resultat på markedet først og fremmest afhænger af muligheden for at modtage statsstøtte, som besluttet politisk og ikke på et retligt grundlag.

2. Det andet appelanbringende er støttet på Kommissionens manglende kontrol. Den offentlige støtteordning bliver således til et carte blanche for de organer, som gennemfører den, og som kan erklære et hvilket som helst nævnt eller senere udpeget område for foreneligt med det indre marked.
3. Det tredje appelanbringende vedrører et urigtigt skøn hvad angår begyndelsen af beregningen af forældelsesfristen for søgsmålet. Appellanten var overbevist om, at der inden for Den Europæiske Union findes en mekanisme, som sikrer, at Kommissionen vedvarende kontrollerer, om offentlig støtte, der ydes i overensstemmelse med artikel 107 TEUF, påvirker det indre marked, som det foreskrives i artikel 108, stk. 1, TEUF. Appellanten anmodede derfor Kommissionen om at undersøge situationen vedrørende statsstøtte ydet i Den Tjekkiske Republik inden for rammerne af OPVI-programmet. Kommissionen afviste denne anmodning, hvorfor appellanten konkluderede, at den i artikel 108 TEUF fastsatte kontrolordning ikke fungerer. Appellanten anså kun søgsmålet for Retten for en sidste klagemulighed, som ikke ville være nødvendig at anvende. Appellanten udviste mere end gennemsnitlig påpasselighed ved at underrette Kommissionen om de uregelmæssigheder, som forelå i forslaget om og gennemførelsen af OPVI-programmet, og det kan derfor bestemt ikke antages, at appellanten udviste passivitet, mens forældelsesfristen løb.
4. Det fjerde appelanbringende vedrører en uopsættelig retlig interesse. Uafhængigt af Rettens afgørelse af, om appellants klage er forældet, er det appellants opfattelse, at som følge af det forelagte spørgsmåls betydning ikke blot på nationalt plan, men for hele Europa, skal Domstolen tage stilling til, hvem der bærer ansvaret for en upassende europæisk politik på støtteområdet, dvs. om Den Europæiske Union eller en medlemsstat bærer ansvaret.

Appel iværksat den 13. april 2021 af Évariste Boshab til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 3. februar 2021 i sag T-111/19, Evariste Boshab mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-242/21 P)

(2021/C 217/45)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Évariste Boshab (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan og A. Guillerme)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 3. februar 2021, Evariste Boshab mod Rådet for Den Europæiske Union (T-111/19), forkyndt den 3. februar 2021, ophæves
- Sagens realitet prøves og Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 annulleres, for så vidt som den opretholder appellanten som nr. 8 i bilaget til afgørelse 2010/788/FUSP, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 annulleres, for så vidt som den opretholder appellanten som nr. 8 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005 ⁽¹⁾
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved appelstævningen har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 3. februar 2021, Evariste Boshab mod Rådet for Den Europæiske Union, i sag T-111/19 og til støtte herfor påberåbt sig to anbringender vedrørende henholdsvis tilsidesættelse af retten til forsvar og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.

Hvad angår det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten tilsidesatte retten til forsvar og navnlig appellants ret til at blive hørt, idet

- Retten fandt, at den for sene meddelelse fra Rådet for Den Europæiske Union, uden at appellant kunne fremkomme med sine bemærkninger før forlængelsen af de omhandlede restriktive foranstaltninger, ikke udgjorde en tilsidesættelse af retten til at blive hørt, eftersom meddelelsen ikke udgjorde et nyt element, og idet
- Retten ikke drog de nødvendige konklusioner som følge af, at Rådet i det foreliggende tilfælde ikke udøvede nogen form for kontrol.

Hvad angår det andet anbringende har appellant anført, at Retten anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet:

- Retten ikke tog hensyn til, at restriktive foranstaltninger er præventive og pr. definition midlertidige, idet deres gyldighed altid forudsætter, at de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for deres vedtagelse, fortsat eksisterer, og at det er nødvendigt at opretholde dem for at realisere målet med dem,
- Retten ikke fastslog, at de elementer, som Rådet anførte, på ingen måde kunne begrunde nogen form for adfærd henhørende under kriteriet for at blive opført på de omtvistede lister, dvs. handlinger, som udgør alvorlige tilsidesættelser af menneskerettighederne, og idet
- Retten ikke udtalte kritik af den omstændighed, at Rådet ikke undersøgte de elementer, som appellant havde fremsendt i forbindelse med den fornyede prøvelse, og ikke udøvede sin egen kontrol på dette grundlag.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1183/2005 af 18.7.2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2005, L 193, s. 1).

Sag anlagt den 22. april 2021 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-259/21)

(2021/C 217/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved I. Liukkonen og I. Terwinghe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 15-17, 20 og artikel 59, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2021/92 af 28. januar 2021 om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (¹) annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Parlamentet bestemmer retsforskrifterne på området, dvs. artikel 10, stk. 4, og artikel 15 i forordning (EU) 2019/1241 (²) og artikel 9 i forordning (EU) 2019/472 (³), at foranstaltninger som de af nærværende søgsmål omhandlede skal vedtages ved de delegerede akter, der nævnes i artikel 290 TEUF.

Til støtte for søgsmålet har Parlamentet således fremsat to anbringender. Det første anbringende vedrører en uregelmæssighed og en omgåelse af proceduren, for så vidt som de anfægtede foranstaltninger skulle have været indført ved de i artikel 290 TEUF omhandlede retsakter og ikke ved proceduren i henhold til artikel 43, stk. 3, TEUF. Det andet anbringende vedrører et brud på det loyale samarbejde i strid med artikel 13, stk. 2, TEU. Ved at vedtage de anfægtede bestemmelser i medfør af en anden procedure end den, der er fastsat herfor i de retsakter, som Parlamentet er medophavsmand til, fratog Rådet Parlamentet den undersøgelsesret, som det ville have haft, hvis den retmæssige procedure var blevet anvendt.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 31, s. 31.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20.6.2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2019/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT 2019, L 198, s. 105).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 af 19.3.2019 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (EUT 2019, L 83, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 24. marts 2021 — Andreas Stihl mod EUIPO — Giro Travel Company (Kombination af farverne grå og orange)

(Sag T-193/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-varemærke, der udgøres af en kombination af farverne grå og orange – absolut registreringshindring – artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – tilstrækkeligt klar og præcis gengivelse – behov for en systematisk opstilling, der forbinder farverne på en forudbestemt og uforanderlig måde]

(2021/C 217/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Andreas Stihl AG & Co. KG (Waiblingen, Tyskland) (ved advokaterne S. Völker, M. Pemsel og C. Eulenpesch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Giro Travel Company SRL (Roman, Rumænien) (ved advokat C. Frisch)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. januar 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 200/2017-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Giro Travel Company og Andreas Stihl.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 23. januar 2018 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 200/2017-2) annulleres.
- 2) EUIPO sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Andreas Stihl AG & Co. KG.
- 3) Giro Travel Company SRL bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettens dom af 24. marts 2021 — BK mod EASO

(Sag T-277/19) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – midlertidig forflyttelse – annullationssøgsmål – rent bekræftende retsakt – afvisning – udtrykkelig afgørelse om afvisning af klagen – selvstændig betydning – udsættelse af virkningerne af den afgørelse, der er genstand for klagen – søgsmålsinteresse – erstatningssøgsmål – nær sammenhæng med annullationspåstanden – ingen administrativ procedure – afvisning)

(2021/C 217/48)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: BK (ved advokaterne V. Christianos, A. Skoulidakis og D. Karagkounis)

Sagsøgt: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) (ved P. Eyckmans og A. Stamatopoulou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af EASO's afgørelse af 20. september 2018 om at forflytte sagsøgeren til Malta med virkning fra den 1. november 2018, af den stiltiende afvisning af klagen over denne afgørelse og af EASO's afgørelse af 6. juni 2019 om udtrykkelig afvisning af den nævnte klage, dels om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af denne sidstnævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) BK bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 3) Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af BK afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi)

(Sag T-282/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 – det ældre kollektive EU-ordmærke HALLOUMI – relativ registreringshindring – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning 2017/1001]]

(2021/C 217/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosie, Cypern) (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran og solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Filotas Bellas & Yios AE (Alexándreia Imathias, Grækenland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. februar 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2295/2017 4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi og Filotas Bellas & Yios.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Lego mod EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Byggeklods fra et legetøjsbyggesæt)

(Sag T-515/19) ⁽¹⁾

(EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en byggeklods fra et legetøjsbyggesæt – ugyldighedsgrund – manglende iagttagelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – elementer af et produkts udseende, der nødvendigvis må gengives i deres nøjagtige form og dimensioner for at kunne bruges i sammenkoblingen med andre produkter – design, der giver mulighed for en mangfoldig sammenbygning eller sammenkobling af produkter i et modulopbygget system bestående af indbyrdes udskiftelige elementer – artikel 8, stk. 1-3, i forordning nr. 6/2002)

(2021/C 217/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lego A/S (Billund, Danmark) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Delta Sport Handelskontor GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne C. Klawitter og L.-E. Appel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. april 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 31/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Delta Sport Handelskontor og Lego.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 10. april 2019 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 31/2018-3) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO og Delta Sport Handelskontor GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Lego A/S afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 9.9.2019.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Novomatic mod EUIPO — adp Gauselmann (Power Stars)(Sag T-588/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærket Power Stars – erklæring om delvis fortabelse – delvist manglende reel brug – bevis for reel brug – artikel 51, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001] – begrundelsespligt – artikel 75, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning 2017/1001) – retten til at blive hørt – artikel 75, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1001)]

(2021/C 217/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Østrig) (ved advokat M. Ringer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka og S. Hanne, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat K. Mandel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. juni 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2038/2018-2) vedrørende en fortabelsessag mellem adp Gauselmann og Novomatic.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Novomatic AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 7.10.2019.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Bennahmias mod Parlamentet(Sag T-798/19) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – tilbagesøgning af uberettiget udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – retlig fejl – faktisk vildfarelse – proportionalitet)

(2021/C 217/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Frankrig) (ved advokaterne J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux, M. Ganilsy og C. De Kuyper)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 16. september 2019 vedrørende tilbagesøgning hos sagsøgeren af et beløb på 29 806 EUR, der uberettiget er blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, og af den dertil hørende debetnota af 19. september 2019.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Jean-Luc Bennahmias bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Bennahmias mod Parlamentet

(Sag T-799/19) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelse – tilbagesøgning af uberettiget udbetalte beløb – bevisbyrde – begrundelsespligt – retlig fejl – faktisk vildfarelse – proportionalitet)

(2021/C 217/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Frankrig) (ved advokaterne J. M. Rikkers, J.-L. Teheux, M. Ganilsy og C. De Kuyper)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 16. september 2019 vedrørende tilbagesøgning hos sagsøgeren af et beløb på 15 105 EUR, der uberettiget er blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, og af den dertil hørende debetnota af 19. september 2019.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Jean-Luc Bennahmias bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Albert Darboven Holding mod EUIPO (WINDSOR-CASTLE)

(Sag T-93/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket WINDSOR CASTLE – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – anprisende karakter)

(2021/C 217/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Albert Darboven Holding GmbH & Co. KG (Hamborg, Tyskland) (ved advokat A. Thünken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Schäfer, A. Söder og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. december 2019 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2448/2018-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet WINDSOR-CASTLE som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) den 19. december 2019 (sag R 2448/2018-1) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 6.4.2020.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Creaton South-East Europe mod EUIPO — Henkel (CREATHERM)

(Sag T-168/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket CREATHERM – det ældre internationale ordmærke CERETHERM – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2021/C 217/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Creaton South-East Europe Kft. (Lenti, Ungarn) (ved advokaterne J. Muijldermans og P. Maeyaert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. januar 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1090/2019-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Henkel og Creaton South-East Europe.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Creaton South-East Europe Kft. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Sanolie (SANOLIE)(Sag T-175/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket SANOLIE – ældre nationalt ordmærke SANODIN – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 217/56)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat R. Guerras Mazón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Sanolie (Istanbul, Turkiet)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. januar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2405/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Ern og Sanolie.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Laboratorios Ern, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 25.5.2020.

Rettens dom af 24. marts 2021 — Kfz-Gewerbe mod EUIPO — The Blink Fish (Gengivelse af en fisk)(Sag T-354/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke, der gengiver en fisk – det ældre nationale ordmærke BLINKA – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning 2017/1001]

(2021/C 217/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wirtschaftsgesellschaft des Kfz-Gewerbes mbH (Bonn, Tyskland) (ved advokat N. Hebeis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Lapinskaite, J. Crespo Carrillo og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: The Blink Fish Srl (Milano, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2333/2019-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Wirtschaftsgesellschaft des Kfz-Gewerbes og The Blink Fish.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Wirtschaftsgesellschaft des Kfz-Gewerbes mbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2020.

Rettens dom af 24. marts 2021 — KM mod Kommissionen

(Sag T-374/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – længstlevende ægtefælle – efterladtepension – artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten – betingelser for tildeling – ægteskabets varighed – ulovlighedsindsigelse – ligebehandling – princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – proportionalitet)

(2021/C 217/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: KM (ved advokat M. Müller-Trawinski)

Sagsøgt: Europa- Kommissionen (ved B. Mongin og T. Bohr, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved M. Windisch og U. Rösslein, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og M. Alver, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 7. oktober 2019 om afslag på at tildele sagsøgeren efterladtepension, dels om at Kommissionen pålægges at træffe en ny afgørelse og tildele sagsøgeren efterladtepension.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 7. oktober 2019 om afslag på at tildele KM efterladtepension annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af KM afholdte omkostninger.
- 4) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Rettens kendelse af 26. marts 2021 — Paravan mod EUIPO — paragon (Paragon)(Sag T-11/20) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – fortabelsessag – tilbagetagelse af begæringen om fortabelse – ufor nødent at træffe afgørelse)**

(2021/C 217/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Paravan GmbH (Pfronstetten-Aichelau, Tyskland) (ved advokaterne I. Jung og L. Delpy)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: paragon GmbH & Co. KGaA (Delbrück, Tyskland) (ved advokat A. Wulff)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. oktober 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 28/2019-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Paravan GmbH og paragon GmbH & Co. KGaA.

Konklusion

- 1) Det er ufor nødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Paravan GmbH og paragon GmbH & Co. KGaA bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 2.3.2020.

Sag anlagt den 24. marts 2021 — Minority SafePack — en mio. underskrifter for mangfoldighed i Europa mod Kommissionen

(Sag T-158/21)

(2021/C 217/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Minority SafePack — en mio. underskrifter for mangfoldighed i Europa (Cîrța, Rumænien) (ved advokat T. Hieber)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Meddelelse fra Kommissionen om det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack — en million underskrifter for mangfoldighed i Europa«, C(2021) 171 final, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at afslå at vedtage et lovgivningsforslag efter fremsættelsen af det succesrige europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack — en million underskrifter for mangfoldighed i Europa«.

Sag anlagt den 30. marts 2021 — Magnetec mod EUIPO (Lyseblå)**(Sag T-168/21)**

(2021/C 217/61)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Magnetec GmbH (Langensfeld, Tyskland) (ved advokaterne M. Kloth, R. Briske og D. Habel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-farvemærket (lyseblå) — registreringsansøgning nr. 18 022 608

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 217/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 49, stk. 1, sammenholdt med artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. marts 2021 — The Smiley Company mod EUIPO — SC Ha Ha Ha Production SMILEY)**(Sag T-169/21)**

(2021/C 217/62)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: The Smiley Company SPRL (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Fontaine)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SC Ha Ha Ha Production SRL (Calinesti, Rumænien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: SC Ha Ha Ha Production SRL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SMILEY — registreringsansøgning nr. 17 569 641

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. januar 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2936/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 10, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. marts 2021 — Ben Ali mod Rådet

(Sag T-170/21)

(2021/C 217/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Frankrig) (ved advokat A. de Saint Remy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Mehdi Ben Alis søgsmål antages til realitetsbehandling og der gives medhold heri.
- Der træffes afgørelse hurtigst muligt i henhold til de gældende processuelle regler herfor.
- Der vedtages under alle omstændigheder en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i medfør af artikel 64 i Rettens procesreglement, hvorefter Kommissionen pålægges at give adgang til »samtlige dokumenter vedrørende vedtagelsen« af den anfægtede forordning.

- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/55, som vedrører sagsøgeren, og som blev forkyndt ved skrivelse SGS 21/0041, der er dateret den 25. januar 2021, sendt med anbefalet post den 26. januar 2021 og modtaget den 29. januar 2021, hvorved sagsøgerens navn opretholdes på den liste over personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, der er indeholdt i bilaget til Rådets afgørelse 2011/72/FUSP, som ændret ved Rådets afgørelse 2021/55/FUSP, og i bilag I til Rådets forordning (EU) 101/2011, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/49 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien, annulleres med omgående virkning, og for det andet annulleres Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/49 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 101/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale Mehdi Ben Ali et samlet beløb på 150 000 EUR i erstatning for ethvert tab, han måtte have lidt, uanset årsag.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale Mehdi Ben Ali et beløb på 30 000 EUR til dækning af hans advokatombudsninger i forbindelse med nærværende søgsmål, ud over de sagsomkostninger, der kan kræves erstattet i overensstemmelse med procesreglementets artikel 91.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om et utilstrækkeligt retsgrundlag. Sagsøgeren har gjort gældende, at en sanktion alene er begrundet, såfremt den er egnet til at virkeliggøre de formål, med henblik på hvilke den er vedtaget, og at den blotte konstatering af, at der foreligger en trussel mod freden, ikke er tilstrækkelig. I det foreliggende tilfælde har Rådet for Den Europæiske Union begrundet de bebyrdende foranstaltninger i formålet om en bæredygtig udvikling af Tunesiens økonomi og samfund. Den af Rådet anvendte sanktion har således ikke til formål at opretholde eller genoprette freden, men at udvikle det tunesiske samfund økonomisk og demokratisk. Denne sanktion skal følgelig ophæves eller ændres.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse. Det er indledningsvis sagsøgerens opfattelse, at de procedurer, der blev anvendt i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen, tilsidesatte hans grundlæggende rettigheder som følge af misforholdet mellem den begrundelse, der er lagt til grund, og iagttagelsen af de individuelle rettigheder. I forbindelse med udpegelsen er det dernæst sagsøgerens opfattelse, at disse rettigheder er blevet tilsidesat som følge af utilstrækkelige procedurer, eftersom disse procedurer ikke gør det muligt for sagsøgeren at anvende effektive retsmidler. Endelig har sagsøgeren i forbindelse med gennemførelsen gjort gældende, at undtagelsesproceduren ikke overholder retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten. Sagsøgeren har i denne henseende påberåbt sig, at der ikke foreligger en afgørelse og nærmere bestemt ingen redegørelse for de relevante faktiske omstændigheder fra den tunesiske stat, som kan danne grundlag for en opførelse på den omtvistede liste.
4. Fjerde anbringende om et åbenbart urigtigt skøn. Ifølge sagsøgeren udgøres det åbenbart urigtige skøn af det manglende bevis for sagsøgerens deltagelse i nogen som helst ulovlighed, som udgør uretmæssig tilegnelse af den tunesiske stats midler eller hvidvaskning af penge. Heller ikke beskyldningen om medvirken til misbrug af en embedsmands stilling er understøttet af noget bevis.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 31, 46 og 55 i De Forenede Nationers konvention mod korruption. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at i medfør af ordlyden af disse bestemmelser skal forebyggende foranstaltninger i form af indefrysning og konfiskation ske enten på grundlag af en kendelse fra den anmodende stat eller den anmodende stats redegørelse for de faktiske omstændigheder med en beskrivelse af de foranstaltninger, der anmodes om. Ifølge sagsøgeren er de restriktive foranstaltninger blevet truffet over for ham, uden at disse kriterier er overholdt.
6. Sjette anbringende om et urigtigt skøn, som Rådet har begået med hensyn til forholdsmæssigheden af de foranstaltninger, der er vedtaget over for sagsøgeren.
7. Syvende anbringende om magtfordrejning.

Sag anlagt den 31. marts 2021 — Novelis Deutschland mod EUIPO — Cuki Cofresco (Grilbakke)**(Sag T-173/21)**

(2021/C 217/64)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Novelis Deutschland GmbH (Göttingen, Tyskland) (ved advokat U. Herberth)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Cuki Cofresco Srl (Volpiano, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede design:* Novelis Deutschland GmbH*Det omtvistede design:* EF-design nr. 516836-0007 (Grilbakke)*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. februar 2021 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1856/2019-3)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Begæringen om, at det anfægtede EF-design erklæres ugyldigt, afslås.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 7. april 2021 — LG Electronics mod EUIPO — Anferlux-Electrodomésticos (SmartThinQ)**(Sag T-181/21)**

(2021/C 217/65)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Anferlux-Electrodomésticos, Lda (Vila Nova de Monsarros, Portugal)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* LG Electronics, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket SmartThinQ — registreringsansøgning nr. 14 983 861

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. februar 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1657/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af princippet om neutralitet, særligt af artikel 95, stk.1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og af princippet om processuel ligestilling som følge af tilsidesættelse af artikel 16, stk. 2, sammenholdt med artikel 2, stk. 2, litra g), og artikel 12, stk. 2, litra c), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625, idet disse artikler er støttet på artikel 146, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og forbundet med artikel 25, stk. 2, litra a), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/626
- Tilsidesættelse af artikel 17, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 64, stk. 2, nr. 3), sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet det urigtigt blev konkluderet, at det ældre varemærke havde været genstand for reel brug for visse varer
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) sammenholdt med artikel 60, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. april 2021 –PKK mod Rådet

(Sag T-182/21)

(2021/C 217/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kurdistan Workers' Party (PKK) (ved advokaterne A. van Eik og T. Buruma)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) nr. 2021/42 og Rådets gennemførelsesforordning 2021/138 annulleres, for så vidt som de vedrører PKK (alias KADEK alias KONGRA-GEL).
- Sagsøgeren har nedlagt påstand om dækning af sagsomkostningerne inkl. renter, som vil blive nærmere specificeret på et senere tidspunkt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning 2021/138⁽²⁾ er ugyldige, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet de er i strid med retssikkerhedsprincippet og/eller artikel 1, stk. 2, i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP⁽³⁾ og/eller artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning nr. 2580/2001⁽⁴⁾. Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet har undladt at angive en klar og præcis identifikation af konceptualiseringen af PKK.
2. Andet anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 og Rådets gennemførelsesforordning 2021/138 er ugyldige, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet sagsøgeren ikke kan kvalificeres som en gruppe eller enhed, der er involveret i terrorhandlinger som defineret i artikel 1, stk. 3, i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP.
3. Tredje anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 og Rådets gennemførelsesforordning 2021/138 er ugyldige, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet ingen kompetent myndighed har truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP.
4. Fjerde anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 og Rådets gennemførelsesforordning 2021/138 er ugyldige, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet Rådet ikke har foretaget en grundig undersøgelse som krævet i artikel 1, stk. 6, i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP.
5. Femte anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 og Rådets gennemførelsesforordning 2021/138 er ugyldige, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet afgørelsen og gennemførelsesforordningen ikke overholder proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet.
6. Sjette anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 og Rådets gennemførelsesforordning 2021/138 er ugyldige, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet de ikke overholder begrundelsespligten i overensstemmelse med artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
7. Syvende anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 og Rådets gennemførelsesforordning 2021/138 er ugyldige, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 af 5.2.2021 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2020/1132 (EUT 2021, L 43, s. 14).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/138 af 5.2.2021 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2020/1128 (EUT 2021, L 43, s. 1).

⁽³⁾ Rådet fælles holdning 2001/931/FUSP af 27.12.2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EUT 2001, L 344, s. 93).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27.12.2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EUT 2001, L 344, s. 70).

Sag anlagt den 7. april 2021 — QP m.fl. mod Rådet m.fl.

(Sag T-183/21)

(2021/C 217/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: QP og 15 andre sagsøgere (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

Sagsøgernes påstande

Principalt:

- For så vidt angår ansættelsesforholdet:
 - Med hensyn til samtlige sagsøgere:
 - Sagsøgernes kontraktforhold ændres til tidsubegrænsede kontrakter.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning som følge af den manglende tilknytning til en national socialsikringsordning, som fastsættes i henhold til den gældende lovgivning.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne renter af disse beløb.
 - Der fastsættes en frist for parterne til at fastsætte den nævnte erstatning på grundlag af den gældende lovgivning på området ud fra de principper, som Retten opstiller i den afgørelse, der træffes.
 - Med hensyn til de sagsøgere, hvis kontraktforhold er blevet afsluttet ved en ensidig afgørelse truffet af de sagsøgte:
 - De sagsøgte tilpligtes at betale en godtgørelse for manglende overholdelse af opsigelsesvarslet:
 - til sagsøger QP på 42 092,50 EUR
 - til sagsøger QT på 69 880,54 EUR
 - til sagsøger QU på 53 749,17 EUR
 - til sagsøger QV på 57 159,69 EUR
 - til sagsøger QY på 63 298,15 EUR
 - til sagsøger RB på 55 303,02 EUR
 - til sagsøger RD på 55 373,64 EUR
 - til sagsøger RF på 40 201,21 EUR.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale hver af de i det følgende nævnte sagsøgere erstatning for ulovlig afskedigelse, der efter ret og billighed er opgjort til 12 500 EUR pr. års anciennitet.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale hver af sagsøgerne QP, QR, QS, QT, QU, QV, QW, QY, QZ, RA, RB, RC, RD og RE den forskel i form af for lidt udbetalt løn, som følger af den ændrede lønindplacering, der blev foretaget den 1. september 2012.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne renter af disse beløb.
- For så vidt angår de andre rettigheder:
 - Det fastslås, at sagsøgerne burde have været ansat som midlertidigt ansatte af en af de tre førstnævnte sagsøgte, og at de tre førstnævnte sagsøgte har udsat sagsøgerne for ulovlig forskelsbehandling, der ikke er objektivt begrundet, for så vidt angår deres løn, pensionsrettigheder og dertil knyttede fordele, samt for så vidt angår deres sikkerhed for efterfølgende ansættelse.
 - De tre førstnævnte sagsøgte tilpligtes at betale hver af sagsøgerne erstatning for den skade, de har lidt, som følge af den manglende tildeling af løn, pensionsrettigheder, godtgørelser og fordele i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, og som er forvoldt ved den ulovlige forskelsbehandling.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne renter af disse beløb.

- Der fastsættes en frist for parterne til at fastsætte den nævnte erstatning under hensyntagen til den lønklasse og det løntrin, som sagsøgerne burde have været ansat i, den gennemsnitlige lønstigning, sagsøgernes karriereudvikling og de ydelser, som de således burde have modtaget i henhold til disse kontrakter som midlertidigt ansatte, og der foretages en sammenligning af de opnåede resultater med den løn, som sagsøgerne faktisk har oppebåret.

Subsidiært:

- De tre førstnævnte sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning på grundlag af disse sagsøgtes ansvar uden for kontraktforhold som følge af den manglende overholdelse af sagsøgernes grundlæggende rettigheder, som efter ret og billighed er opgjort til 20 000 EUR pr. års anciennitet.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne renter af disse beløb.

De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om retsmisbrug ved anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Sagsøgerne gør gældende, at de relevante materielle bestemmelser skal finde anvendelse på deres kontrakter, således at deres ansættelseskontrakter ved institutionerne ændres til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, og således at der sker udbetaling med tilbagevirkende kraft af deres sociale rettigheder og for visse sagsøgeres vedkommende betaling af godtgørelse for manglende overholdelse af opsigelsesvarslet.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling. Sagsøgerne er af den opfattelse, at den retlige ramme, som de sagsøgte har indført med hensyn til indgåelsen af internationale, individuelle ansættelseskontrakter, dels medfører forskelsbehandling i forhold til de ansættelsesvilkår, som gælder for de øvrige ansatte i Unionen, dels er uklar og desuden i strid med ufravigelige europæiske regler, herunder de værdier og principper, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
4. Fjerde anbringende om retsusikkerhed og tilsidesættelse af retten til god forvaltning.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om høring af personalerepræsentanterne.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af den europæiske kodeks for god forvaltningsskik.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af arbejdstagernes ret til fri bevægelighed.

Sag anlagt den 9. april 2021 — Firearms United Network m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag T-187/21)

(2021/C 217/68)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøgere: Firearms United Network (Warszawa, Polen), Tomasz Walter Stępień (Żelechów, Polen), Michał Budzyński (Ceglów, Polen) og Andrzej Marcjanik (Złotokłos, Polen) (ved advokat E. Woźniak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens forordning (EU) 2021/57 af 25. januar 2021 om ændring af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår blyhagl i eller omkring vådområder⁽¹⁾ erklæres ugyldig og annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽²⁾ (artikel 16, artikel 17, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 45, stk. 1, og artikel 48, stk. 1), idet der er sket en begrænsning af friheden til at iværksætte og udøve økonomiske aktiviteter i forbindelse med sportsskydning; idet der er sket en begrænsning af ejendomsretten til, brug af og rådighed over et skydevåben, ammunition, der indeholder bly, og anlæg med skydebaner; idet sports- og jagtskytter forskelsbehandles; idet der er sket en begrænsning af muligheden for at bevæge sig med ammunition, der indeholder bly; og idet der er blevet indført en formodning om, at personer, der bevæger sig i »vådområder« med ammunition, der indeholder bly, er personer, der skyder med ammunition, der indeholder bly, i »vådområder«, og dermed overtræder forbuddet.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union⁽³⁾ (artikel 2 og artikel 3, stk. 2 og 3), idet der er sket en tilsidesættelse af friheden og retten til at gå på jagt og udøve skydesport; idet der er sket en tilsidesættelse af retsstatsprincippet ved indførelse af en formodning om, at personer, der bevæger sig i »vådområder« med ammunition, der indeholder bly, er personer, der skyder med ammunition, der indeholder bly, i »vådområder«; idet der er sket en tilsidesættelse af følelsen af sikkerhed ved indførelsen af bestemmelser, der gør det umuligt at identificere »vådområder« og dermed forbuddets territoriale gyldighedsområde og følgelig at tilpasse sin egen adfærd de gældende bestemmelser.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union (artikel 5, stk. 2, 3 og 4), idet der er sket en tilsidesættelse af princippet om kompetencetildeling, der består i, at der er blevet truffet foranstaltninger, som på tilfredsstillende måde kunne være blevet truffet af medlemsstaterne, og som i form og omfang går ud over, hvad der var nødvendigt for at nå traktaternes mål.
4. Fjerde anbringende om magtfordrejning ved udstedelse af en forordning, der har til formål at begrænse civil skydning i Den Europæiske Union betydeligt.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 24, s. 19.

⁽²⁾ EUT 2012, C 326, s. 391.

⁽³⁾ EUT 2016, C 202, s. 13.

Sag anlagt den 9. april 2021 — Lück mod EUIPO — R.H. Investment (MALLE)

(Sag T-188/21)

(2021/C 217/69)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Jörg Lück (Hilden, Tyskland) (ved advokat L. Becker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: R.H. Investment UG (ansvarsbegrænset) (Erlangen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Jörg Lück

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MALLE — EU-varemærke nr. 2 631 166

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. december 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1393/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse vedrørende annullationsafdelingens afgørelse af 18. maj 2020 annulleres.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. april 2021 — RI m.fl. mod Rådet m.fl.

(Sag T-190/21)

(2021/C 217/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: RI og 15 andre sagsøgere (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Eulex Kosovo

Sagsøgernes påstande

Principalt:

- For så vidt angår ansættelsesforholdet:
 - Sagsøgernes kontraktforhold ændres til tidsubegrænsede kontrakter.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale en godtgørelse for manglende overholdelse af opsigelsesvarslet:
 - til sagsøger RW på 65 726,17 EUR
 - til sagsøger RZ på 84 748,27 EUR.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning som følge af den manglende tilknytning til en national socialsikringsordning, som fastsættes i henhold til den gældende lovgivning.
 - De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne renter af disse beløb.
 - Der fastsættes en frist for parterne til at beregne den erstatning, der således skal fastsættes.

— For så vidt angår de andre rettigheder:

- Det fastslås, at sagsøgerne burde have været ansat som midlertidigt ansatte af en af de tre førstnævnte sagsøgte, og at de tre førstnævnte sagsøgte har udsat sagsøgerne for ulovlig forskelsbehandling, der ikke er objektivt begrundet, for så vidt angår deres løn, pensionsrettigheder og dertil knyttede fordele, samt for så vidt angår deres sikkerhed for efterfølgende ansættelse.
- De tre førstnævnte sagsøgte tilpligtes at betale hver af sagsøgerne erstatning for den skade, de har lidt, som følge af den manglende tildeling af løn, pensionsrettigheder, godtgørelser og fordele i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, og som er forvoldt ved den ulovlige forskelsbehandling.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne renter af disse beløb.
- Der fastsættes en frist for parterne til at fastsætte den nævnte erstatning under hensyntagen til den lønklasse og det løntrin, som sagsøgerne burde have været ansat i, den gennemsnitlige lønstigning, sagsøgernes karriereudvikling og de ydelser, som de således burde have modtaget i henhold til disse kontrakter som midlertidigt ansatte, og der foretages en sammenligning af de opnåede resultater med den løn, som sagsøgerne faktisk har oppebåret.

Subsidiært:

- De tre førstnævnte sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning på grundlag af disse sagsøgtes ansvar uden for kontraktforhold som følge af den manglende overholdelse af sagsøgernes grundlæggende rettigheder, som efter ret og billighed er opgjort til 20 000 EUR pr. års anciennitet.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne renter af disse beløb.

De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat syv anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til de i sag T-183/21, QP m.fl. mod Rådet m.fl., fremsatte.

Sag anlagt den 12. april 2021 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Beta Sports (META)

(Sag T-192/21)

(2021/C 217/71)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat T. González Martínez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Beta Sports LLC (Coconut Creek, Florida, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Beta Sports LLC

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket META — registreringsansøgning nr. 17 973 308

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. januar 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1152/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærkeansøgning nr. 17 973 308 META i klasse 5 afslås.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. april 2021 — Fidia farmaceutici mod EUIPO — Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE)

(Sag T-194/21)

(2021/C 217/72)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italien) (ved advokaterne R. Kunz-Hallstein og H. Kunz-Hallstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Stelis Biopharma ltd. (Karnataka, Indien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Stelis Biopharma ltd.

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af EU-figurmærke HYALOSTEL ONE — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 399 649

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. januar 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 831/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne og subsidiært, såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes EUIPO og intervenienten solidarisk at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 165, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og af artikel 32, litra f), og artikel 39, stk. 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af retten til kontradiktion og af begrundelsespligten i henhold til artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. april 2021 — Lea Nature Services mod EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO...?)**(Sag T-196/21)**

(2021/C 217/73)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Lea Nature Services (Périgny, Frankrig) (ved advokat F. Drageon)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugal)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Debonair Trading Internacional Lda*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket SO...? — registreringsansøgning nr. 17 473 513*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 11. februar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1235/2020-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 12. april 2021 — Lea Nature Services mod EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO...?)

(Sag T-197/21)

(2021/C 217/74)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lea Nature Services (Périgny, Frankrig) (ved advokat F. Drageon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Debonair Trading Internacional Lda

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærke SO...? — EU-varemærkere registrering nr. 485 078

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. februar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1234/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Debonair Trading Internacional Lda bærer de omkostninger, de hver især har afholdt i forbindelse med sagen ved Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. april 2021 — Ancor Group mod EUIPO — Cody's Drinks International (CODE-X)

(Sag T-198/21)

(2021/C 217/75)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Ancor Group GmbH (Igersheim, Tyskland) (ved advokat J. Wachsmuth og W. Berlit)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cody's Drinks International GmbH (Bremen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Ancor Group GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket CODE-X — registreringsansøgning nr. 17 893 826

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. februar 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 208/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 28. november 2018, hvorved indsigelsen rejst mod EU-varemærkeansøgning nr. 17 893 826 blev taget til følge, stadfæstes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. marts 2021 — EurO3zon mod ECHA

(Sag T-199/21)

(2021/C 217/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EurO3zon (Zemst, Belgien) (ved advokaterne I. de Seze, F. Puel, og L. Marchal)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Kemikalieagenturs afgørelse om at udsætte vurderingen af sagsøgerens dossier om aktivstoffet ozon (O₃) i henhold til biocidforordningen ⁽¹⁾ og om at forene denne vurdering med en anden ansøgers dossier annulleres.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Det Europæiske Kemikalieagentur har handlet ultra vires, og at det ikke havde kompetence til at træffe den anfægtede afgørelse, eftersom det hverken udtrykkeligt eller implicit havde kompetence til at handle inden for området for vurderinger af biocidaktivstoffer i henhold til EU-retten, eller inden for området for obligatorisk dataudveksling i mangel af en lovhjemmel.
 - Endvidere gøres det gældende, at Det Europæiske Kemikalieagentur som begrundelse for den anfægtede afgørelse har henvist til et dokument, der refererer til konsensus hos Europa-Kommissionen og de medlemsstater, som er med i Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter, til trods for at dette dokument ikke udgør en begrundelse for afgørelsen og heller ikke er bindende for Det Europæiske Kemikalieagentur.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Det Europæiske Kemikalieagentur tilsidesatte retssikkerhedsprincippet og sagsøgerens berettigede forventninger.
 - Den anfægtede afgørelse indeholder ingen henvisninger eller oplysninger om en lovbestemmelse, som giver Det Europæiske Kemikalieagentur beføjelse til at træffe den omhandlede afgørelse.
 - Endvidere gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter sagsøgerens berettigede forventning, eftersom den fraviger de retlige og proceduremæssige skridt, der udtrykkeligt er foreskrevet i biocidforordningen, navnlig med hensyn til de heri fastsatte tidsfrister.
 - Ydermere tilsidesætter den anfægtede afgørelse sagsøgerens berettigede forventning, eftersom det dokument, som Det Europæiske Kemikalieagentur har henvist til som begrundelse for afgørelsen, reelt vedrører procedurer og situationer, som er irrelevante for sagsøgerens situation. Sagsøgeren gør til og med gældende, at den anfægtede afgørelse skaber retsusikkerhed for brugerne.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Det Europæiske Kemikalieagentur har udsat sagsøgeren for forskelsbehandling.
 - Det gøres gældende, at den anfægtede afgørelse vil bevirke, at sagsøgeren bliver omfattet af proceduremæssige krav og frister, som tredjeparter ikke bliver omfattet af i lignende situationer.
 - Som følge af den anfægtede afgørelse vil sagsøgerens eneretsoplysninger blive krænket og anvendt til fordel for tredjeparter, uden at sagsøgeren opnår nogen økonomisk kompensation, hvilket ikke vil være tilfældet for tredjeparter i lignende situationer.
 - Sagsøgeren gør endvidere gældende, at tredjeparter uden tilladelse og i strid med erklæringen om tavshedspligt har fået indblik i de fortrolige forretningsoplysninger, som fremgår af sagsøgerens dossierer om aktivstoffer, hvilket ikke vil være tilfældet for tredjeparter i lignende situationer.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse ikke er begrundet, eftersom den ikke klart og utvetydigt angiver de betragtninger, som Det Europæiske Kemikalieagentur har lagt til grund, således at sagsøgeren kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Det Europæiske Kemikalieagentur med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse har tilsidesat proportionalitetsprincippet, eftersom afgørelsen ikke angiver, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at nå de lovlige mål, som forfølges med afgørelsen, og den går videre, end hvad der er nødvendigt for gennemførelsen af disse mål.
 - Det gøres endvidere gældende, at de i den anfægtede afgørelse omhandlede foranstaltninger ikke udgør de mindst bebyrdende foranstaltninger til at nå de mål, der forfølges med afgørelsen.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT 2012, L 167, s. 1).

Sag anlagt den 29. marts 2021 — JS mod EDPS

(Sag T-200/21)

(2021/C 217/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JS (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS)

Sagsøgerens påstande

- EDPS' afgørelse af 18. januar 2021 om afslag på sagsøgerens klage annulleres.

- Om fornødent annulleres også EDPS' afgørelse af 9. marts 2021 om afslag på anmodningen om en fornyet gennemgang af denne oprindelige afgørelse.
- EDPS tilpligtes at betale erstatning for det lidte tab.
- EDPS tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, artikel 5, 19, 20 og 23 i forordning nr. 2018/1725 ⁽¹⁾, af nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet samt af artikel 8 og 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

Sag anlagt den 6. april 2021 — Covington & Burling og Van Vooren mod Kommissionen

(Sag T-201/21)

(2021/C 217/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Covington & Burling (Saint-Josse-ten-Noode, Belgien) og Bart Van Vooren (Meise, Belgien) (ved advokat P. Diaz Gavier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 12. marts 2021 om afslag på aktindsigt i de ønskede dokumenter ⁽¹⁾ i henhold til forordningen om aktindsigt annulleres.
- Kommissionen tilpligtes straks at give aktindsigt i de ønskede dokumenter.
- Kommissionen tilpligtes at betale Covingtons sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den henviste til artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordningen om aktindsigt ⁽²⁾ som begrundelse for afslaget på aktindsigt i de ønskede dokumenter.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at selv om artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordningen om aktindsigt, eller en hvilken som helst anden begrundelse i henhold til denne artikel, fandt anvendelse, har Kommissionen ikke godtgjort, hvordan de ønskede dokumenter opfyldte de krævede betingelser.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved at henvise til forordningen om udvalgsprocedurer ⁽³⁾ som begrundelse for at give afslag på aktindsigt i de ønskede dokumenter.

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den henviste til standardforretningsordenen som begrundelse for sit afslag.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter de generelle principper om gennemsigtighed og undergraver gennemførelsesretsakternes demokratiske legitimitet.

- (¹) Forklarende note: De ønskede dokumenter vedrører en udvalgsprocedure, og navnlig dokumenter vedrørende visse medlemsstaters stemmeafgivelse i forhold til udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 for så vidt angår botaniske arter, der indeholder hydroxyantracenderivater.
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16.2.2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT 2011, L 55, s. 13).

Sag anlagt den 13. april 2021 — Vita Zahnfabrik mod EUIPO — VIPI Produtos Odontológicos (VITABLOCS TriLux forte)

(Sag T-202/21)

(2021/C 217/79)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Vita Zahnfabrik H. Rauter GmbH & Co. KG (Bad Säckingen, Tyskland) (ved advokaterne A. Theis and F. Hauck)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: VIPI Indústria, Comércio, Exportação E Importação De Produtos Odontológicos LTDA (Pirassununga, Brasilien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Vita Zahnfabrik H. Rauter GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket VITABLOCS TriLux forte — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 346 271

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. februar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 818/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at indsigelsen mod beskyttelse i Den Europæiske Union af international registrering nr. 1 346 271 forkastes i det hele og at den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling ved EUIPO.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten.

Anbringende

- Urigtig anvendelse af artikel 47, stk. 5, og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. april 2021 — IN.PRO.DI mod EUIPO — Aiello (CAPRI)**(Sag T-203/21)**

(2021/C 217/80)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: IN.PRO.DI — Inghirami produzione distribuzione SpA (Milano, Italien) (ved advokat V. Piccarreta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Antonino Aiello (Napoli, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: IN.PRO.DI — Inghirami produzione distribuzione SpA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket CAPRI — registreringsansøgning nr. 13 768 197

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. februar 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 49/2020-1)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og følgelig fastslås det, som ændring af indsigelsesafdelingens afgørelse af 12. november 2019, at indsigelsen mod registreringsansøgning nr. 13 768 197 skal forkastes i sin helhed, således at ovennævnte varemærkeansøgning imødekommes fuldt ud.
- Antonino Aiello tilpligtes at betale sagsomkostningerne i alle instanser.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. april 2021 — Stryker mod EUIPO (RUGGED)**(Sag T-204/21)**

(2021/C 217/81)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Stryker Corp. (Kalamazoo, Michigan, De Forenede Stater) (ved advokaterne I. Fowler, I. Junkar og B. Worbes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket RUGGED

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. januar 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 370/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 71, stk. 1, sammenholdt med artikel 67 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og manglende kompetence som følge af overskridelse af dets beføjelser
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og urigtig afgørelse om, at det vedrørende fornødent særpræg opnået ved brug indgivne bevismateriale er utilstrækkeligt
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ved at undlade at begrunde sin afgørelse.

Sag anlagt den 15. april 2021 — Kewazo mod EUIPO (Liftbot)

(Sag T-205/21)

(2021/C 217/82)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kewazo GmbH (Garching, Tyskland) (ved advokat P. Baronikians)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Liftbot — registreringsansøgning nr. 18 191 963

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. februar 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1160/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO's afgørelse af 15. september 2020 om afslag annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 16. april 2021 — Kalita og Haas mod EUIPO — Kitzbühel Tourismus (Gengivelse af to dyr)**(Sag T-206/21)**

(2021/C 217/83)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøgere:* Oliver Kalita (Jochberg, Østrig) og Christian Haas (Kitzbühel, Østrig) (ved advokat G. Donath)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Kitzbühel Tourismus, Körperschaft des öffentlichen Rechts (Kitzbühel, Østrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøgere af det omtvistede varemærke:* Oliver Kalita og Christian Haas*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om et EU-figurmærke (Gengivelse af to dyr) — registreringsansøgning nr. 17 997 789*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 2. februar 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 863/2020-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

Subsidiært:

- Den anfægtede afgørelse ændres således, at klagen afslås i sin helhed og EUIPO's indsigelsesafdelings afgørelse af 6. april 2020 på ny står ved magt.
- Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgte og/eller intervenienten at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 17. april 2021 — Ignacio Carrasco mod EUIPO — Santos Carrasco Manzano (La Hoja del Carrasco)**(Sag T-209/21)**

(2021/C 217/84)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Ignacio Carrasco SL (Guijuelo, Spanien) (ved advokat J.L. Donoso Romero)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Santos Carrasco Manzano SA (Guijuelo, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Ignacio Carrasco SL*Det omtvistede varemærke:* Figurmærket La Hoja del Carrasco — EU-varemærke nr. 15 670 813*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 10. februar 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 175/2020-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.
- Følgelig forkastes ugyldighedsbegæringen i det hele.
- EUIPO og Santos Carrasco Manzano SA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. april 2021 — Groschopp mod EUIPO (Sustainability through Quality)**(Sag T-212/21)**

(2021/C 217/85)

Processprog: tysk**Parter***Sagsøger:* Groschopp AG Drives & More (Viersen, Tyskland) (ved advokat R. Schiffer)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Sustainability through Quality — registreringsansøgning nr. 18 158 368.*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 11. februar 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1076/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. april 2021 — Ryanair og Malta Air mod Kommissionen

(Sag T-216/21)

(2021/C 217/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ryanair DAC (Swords, Irland) og Malta Air Ltd. (Pietà, Malta) (ved advokaterne F-C. Laprévote, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 4. maj 2020 om statsstøtte SA.57082 (2020/N) — *France — COVID-19 — Cadre temporaire 107(3)(b) TFEU — Garantie et prêt d'actionnaire au bénéfice d'Air France* (¹) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Sagsøgerne har ligeledes fremsat anmodning om, at der træffes afgørelse efter en fremskyndet procedure i henhold til artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ukorrekt udelukkede KLM og Air France-KLM fra den anfægtede afgørelses anvendelsesområde.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen misbrugte sine beføjelser og foretog en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og af sine midlertidige rammebestemmelser, idet den (i) fastslog, at støtten afhjælper en alvorlig forstyrrelse i den franske økonomi; (ii) undlod at foretage en korrekt vurdering af, om støttemodtageren befandt sig i finansielle vanskeligheder; (iii) fastslog, at aktionærlånet var foreneligt med de dagældende midlertidige rammebestemmelser og bedømte det som en gældsforanstaltning i stedet for egenkapital; (iv) tilsidesatte forpligtelsen til at afveje støttens gunstige virkninger og dens negative indvirkning på samhandelsvilkårene og konkurrencen (dvs. »afvejningstesten«).

3. Tredje anbringende om, at Europa-Kommissionen tilsidesatte specifikke bestemmelser i TEUF og de almindelige EU-retlige principper om forbud mod forskelsbehandling, den frie udveksling af tjenesteydelser og den frie etableringsret, der har understøttet liberaliseringen af luftfarten i EU siden slutningen af 1980'erne⁽¹⁾. Liberaliseringen af lufttransportmarkedet i EU har givet mulighed for vækst hos egentlige paneuropæiske lavpris-luftfartsselskaber. Det gøres imidlertid gældende, at Kommissionen har set bort fra de skader, som covid-19-krisen har påført sådanne paneuropæiske luftfartsselskaber, og fra deres rolle i forbindelse med udbud af flyforbindelser til og fra Frankrig, idet den har tilladt Frankrig at forbeholde støtten for Air France. Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF fastsætter en undtagelse til forbuddet mod statsstøtte i artikel 107, stk. 1, TEUF, men den fastsætter ikke en undtagelse til de andre regler og principper i TEUF.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure på trods af alvorlige vanskeligheder og tilsidesatte sagsøgernes proceduremæssige rettigheder.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ EUT 2021, C 50, s. 3.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EUT 2008, L 293, s. 3).

Sag anlagt den 23. april 2021 — Thomas Henry mod EUIPO (Spicy Ginger)

(Sag T-220/21)

(2021/C 217/87)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Thomas Henry GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Spicy Ginger — registreringsansøgning nr. 18 093 014

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 435/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA